

Giới thiệu Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi

Truyện mới Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi nói về Châu Khả Ái, đã chính thức làm mẹ khi tôi mới có 15 tuổi cái độ tuổi trắng tròn(hay còn gọi là độ tuổi mới lớn á). Vào ngày 12 tháng 6 năm 2014 là sinh nhật của nhỏ bạn thân tên là Lê Gia Như vì nhà nó thuộc dạng nhà giàu nên tổ chức ở 1 quán Bar nổi tiếng ở Sài Gòn.

Tối hôm đó tôi diện bộ đầm màu trắng trang nhã đến dự sinh nhật thì không may bị chuốc thuốc ngủ. Sáng hôm sau, khi tôi tỉnh dậy thì biết mình ngủ lại ở quán nhưng điều đáng ngạc nhiên là trên người tôi không 1 mảnh vải che thân và đặc biệt hơn là tôi ngủ qua đêm với một người con trai trên người cũng không một mảnh vải che thân như tôi.

Tôi hốt hoảng cầm lấy đồ chạy vô nhà vệ sinh để thay đồ. Thay xong tôi bước ra định nhìn mặt cái thằng biến thái nào dám chuốc thuốc mê rồi ngủ qua đêm với tôi. Nhưng chưa kịp nhìn thì hấn cựa mình làm tôi sợ chết khiếp và chạy 1 mạch ra về. Lúc đó, tôi chỉ nhớ là ở vùng ngực của hấn có 1 vết bóp son có hình tựa như hình trái tim.

Cách khoảng 2 tháng sau, tôi biết mình đã có thai được khoảng 6 tuần tuổi. Mọi người muốn biết ai là cha của đứa bé mà tôi đang mang là ai thì hãy theo dõi truyện teen này nha.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Con Tôi Ra Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ngày Con Tôi Ra Đời.

Ngày 26-Tháng 8-Năm 2015

Hôm nay, cái ngày mà cả đất nước à không cả quả đất đón nhận thêm 1 sinh linh bé nhỏ mới vừa chào đời và quan trọng hơn cả là bắt đầu từ ngày hôm nay tôi Châu Khả Ái đã chính thức đã làm mẹ với cái tuổi 15 cái tuổi ăn chưa no lo chưa tới mà đã làm mẹ. Khi sinh con ra và khi nhìn mấy chị sản phụ chung phòng thấy họ có chồng con họ có cha mà sao lòng tôi nó nghẹn nghẹn sao ý. Nghĩ đi nghĩ lại thấy tội cho nhóc con của tôi sinh ra trên đời mà chẳng biết pa nó là ai? Tôi ước gì sau này khi con biết nói, tôi mong cho nó không biết nói tiếng "Papa" vì nếu nó nói thì trong lòng tôi cảm thấy ray rức có lỗi với con lắm và càng mong là sau này con đừng hỏi tôi là: "Mẹ ơi, pa con đâu sao ko ở với con?" thì tôi càng thấy thương nó hơn vì ngay cả tôi cũng chẳng biết cha nó là ai mà sao nó biết được, tốt nhất là nó không biết thằng cha nó là ai.

Tôi đã từng đọc truyện "Nhật ký làm mẹ" tôi thấy nữ nhân vật chính trong truyện rất giống tôi nhưng chị ấy tốt số hơn tôi là chị ấy mang thai vào lúc 17 tuổi còn tôi thì mới 15 thôi. Tôi ước gì số phận của mình giống chị ấy. Trải qua những sóng thì con chị ấy cũng có pa.

Nhưng đó chỉ cuốn truyện thôi chắc t/g muốn viết sao mà chả được đúng ko vì nó đâu có thật đâu. Nhưng còn với tôi mà nói đó là cuộc đời của tôi một cô nữ sinh 15 tuổi đã bước sang giai đoạn làm mẹ. Theo tôi thấy thì cuộc đời tôi không khác gì là một cuốn phim, một cuốn phim không bao giờ ngừng quay và ngừng chiếu cho người đời coi và quở trách. Đối với tôi thời gian là đạo diễn, còn số phận là kịch bản và những người như tôi đây chỉ là diễn viên chính cho dù có diễn hay và có sức thu hút đến đâu thì tôi chẳng nhận được 1 đồng nào gọi là tiền cát-sê cả.

P/S: Hoi ngắn 1 chút mong mọi người thông cảm chap sau em sẽ bù nha.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Con Tôi Ra Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hồi Tưởng Về Quá Khứ.

Ngày 12-Tháng 6-Năm 2014

Hôm đó là ngày sinh nhật của nhỏ bạn thân và cũng như là ngày định mệnh của cuộc đời tôi. Cái ngày mà tôi mất đi sự trong trắng của một đời con gái, mất đi vẻ hồn nhiên, cute của tôi.

Gia Như là con bạn thân của tôi khi tôi bắt đầu bước chân vào cấp 2. Hôm đó, tôi đi dự sinh nhật nó, tôi diện bộ đầm trắng trang nhã làm tôn lên nước da trắng hồng của tôi. Trông tôi dễ thương ra phéch ý. Trong suốt cả 1 buổi sinh nhật con Gia Như chả thèm để ý hay quan tâm nói chuyện với tôi gì cả mà

tôi cũng chả cần,tôi chỉ để ý tới Quốc Bảo người con trai mà tôi đã yêu thầm trong suốt 4 năm qua kể từ khi tôi gặp cậu ấy tại căn-tin ngay từ buổi học đầu tiên nó giống như là tiếng sét ái tình ý vừa mới gặp là tim tôi đập loạn xạ lun.

Sau một hồi đu đưa theo tiếng nhạc sàn cực mạnh thì tôi cảm ly rượi của mình lên và uống một hơi.Khoảng 5 phút sau,tôi cảm thấy cái hơi choáng váng,cái đầu muốn nổ tung và trong người nóng nực bức rức khó chịu lắm.Lúc đó tôi mới nhận ra là mình bị chuốc thuốc ngủ,đang mơ mơ màng màng thì tôi có cảm giác cả cơ thể như được ai đó đang bế lên và tôi còn có cảm giác khi vừa bị bế lên được chừng khoảng 2 phút thì có một cảm giác như là có ai đó đang đánh nhau thì phải nhưng rồi sau đó tôi chẳng cảm nhận và nhớ gì nữa vì tôi đã đưa vào một giấc ngủ ngon.

Sáng hôm sau,tôi thức dậy đầu còn đang mơ màng thì nhìn vô đồng hồ mới 4h30'.Bây giờ tôi phát hiện ra là mình ngủ lại quán và trên người tôi không một miếng vải che thân đáng ngạc nhiên hơn là tôi đang qua đêm với một người con trai cũng không một mảnh vải che thân như tôi.Tôi sợ hãi cầm lấy đồ chạy một mạch vô nhà vệ sinh thay đồ sau đó là ra xem mặt tên biến thái nào dám chuốc thuốc mê và qua đêm với cô thì hẳn cự mình làm tôi sợ chết khiếp liền chạy một mạch ra về.Vừa đi tôi vừa nghĩ"Biết hôm qua không đi là ổn rồi,sự trong trắng,sự thuần khiết của mình phải làm sao bây giờ" hàng ngàn câu hỏi đặt ra trong đầu tôi mà tôi chẳng tìm ra câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Phát Hiện Tin Động Trời.

Khoảng 2 tháng sau tôi cảm thấy trong người rất khó chịu.Cứ mỗi lần tôi ngồi thấy mùi thức ăn đặc biệt là các đồ tanh như:cá,thịt,sữa...là tôi buồn nôn.Gia đình lo lắng hỏi tôi có sao không lúc đó tôi cứ nghĩ là mình bị đau bao tử nên mới như vậy.Tôi định là chủ nhật tuần này đi khám sức khỏe và mua thuốc uống cho hết chứ tôi thấy mệt lắm.

Lúc đó,bộ mặt của tôi phờ phạt xanh xao lắm hay sao mà giáo viên nào cũng"quan tâm,lo lắng"cho tôi lắm.Vô lớp gặp nhỏ Gia Như,nó thấy tôi liền hỏi tôi bị sao mà mặt mày trắng bệnh,tôi trả lời nó nói là dạo này tôi thấy thức ăn hay ngửi thôi là tôi muốn nôn.Nó nhìn tôi mặt lo sợ,tôi hỏi nhỏ bị sao vậy thì nhỏ trả lời những triệu chứng của tôi rất giống chị nó,tôi hỏi chị nhỏ bị gì thì nhỏ trả lời"chị tao đang mang thai" câu trả lời khiến tôi phải sửng sốt.

Cái câu"chị tao đang mang thai"nó như tiếng sét đánh cái râm lam tôi muốn xỉu luôn á.

Chủ nhật cuối cùng cũng đã đến,tôi không đi tới bệnh để khám xem cái bao tử nó bị gì không mà thay vào đó tôi đi tới bệnh viện phụ sản.Đến đó tôi đang đứng trước cổng bệnh viện người tôi như nhìn ra,khuôn mặt thì chẳng có hồn tí tẹo nào.Cố gắng lắm tôi mới lách xác đi mua cuốn sổ khám để đăng ký đi khám.

Đứng bên ngoài phòng khám,tôi thấy có nhiều cũng như tôi,nhưng khuôn mặt thì khác nhau vui mừng có,buồn bã có,hạnh phúc có,.....nói chung cái gì cũng có.

Đang lo lắng suy nghĩ thì chị y tá kêu tên tôi,tôi gạt mình bước vô phòng.

Bước vào phòng khám,bàn mặt của bà bác sĩ lúc nhìn căng thẳng thấy sợ.Khám xong bà nhìn chăm chăm vào tờ giấy kết quả khám của tôi lắc đầu.Nhìn cái lắc đầu của bà sao mà tôi lo quá trời luôn.

"Cháu là Châu Khả Ái?"

"Vâng"

"Cháu hãy chuẩn bị tinh thần để nghe cô nói"

Cái bà bác sĩ này muốn nói thì nói thẳng ra mẹ cho rồi còn nói chuẩn bị tinh thần sờ thần nữa chứ còn tên của người ta vô khám nói ra ngay từ đầu rồi còn hỏi lại nữa chứ bức mình.Tôi thầm chửi bà hồi lâu rồi gạt đầu tỏ vẻ đã chuẩn bị xong.

"Cháu đã có em bé và cháu đã trở thành mẹ."

"Cái gì?"Đó là những gì tôi có thể nói sau khi đọc tờ giấy khám của tôi.Hai con mắt tôi dán chặt vô dòng chữ"Thai nhi đã được 6 tuần tuổi."

Bước ra khỏi phòng,lòng tôi vừa vui và cũng vừa lo lắng vừa nghĩ"Cái tên biến thái chết bầm kia tôi phải làm sao đây?Tôi đã mang thai đứa con của cậu rồi".Tôi đi ra tới công mắt thì cứ dán vào tờ giấy thì không may đụng vào một người,tôi đứng lên định xin lỗi người ta thì ...

"Cậu có sao không?"

Nghe cái giọng quen quen tôi ngược mặt lên thì thấy Quốc Bảo.

“À, không sao.”

“Cậu làm gì ở đây vậy?”

Tôi không biết cậu đến đây làm gì nhưng phải trả lời sao đây?

“Uhm, mình... mình đến đây để thăm cô mình vừa mới sinh em bé. Còn cậu sao lại ở đây?”

“Mình mới đi ngang qua thì đụng cậu nè. Mà trên tay cậu cầm gì vậy?”

Câu hỏi của Bảo làm cho tôi không biết phải trả lời làm sao trước câu hỏi này. Nếu nói là tôi đi khám bệnh thì có ma mới tin chứ.

“Không... không có gì. Hay là tụi mình đến quán kem đằng kia rồi nói chuyện nha.”

“Ok.”

Phù, rất may là cậu ấy đồng ý. Nói chuyện với Quốc Bảo một hồi lâu thì tôi chủ động ra về.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Tôi Bị Gia Đình Đuổi.

Hai tuần trôi qua, tôi đi học tôi mang một khuôn mặt buồn rầu còn khi về nhà tôi chỉ cố cười cho gia đình không lo lắng còn khi đêm xuống nằm trong phòng tôi khóc nức nở. Thật sự thì tôi chẳng biết phải làm sao để đối mặt với chuyện này ngoài việc khóc vì nó đã quá với tầm kiểm soát của tôi.

Khóc miết và tôi quyết định là sẽ nói với ba mẹ chuyện tôi đang mang thai. Dù gì nói cho người lớn biết để còn giải quyết.

Trong bữa ăn trưa tôi đã nói cho họ biết mọi chuyện.

“Pa... mẹ, con có chuyện muốn nói với pa mẹ.”

“Có chuyện gì con yêu? Muốn đi shopping à?” Mẹ tôi nhìn tôi cười nói. Lúc này, tìm tôi sau nhói nhói ý, tôi bỏ đĩa xuống, tay nắm vạt áo của mình.

“Con... con... con...” tôi ấp úng nước mắt tuông rơi.

“Có chuyện gì mà nói nhanh đi.” Ba tôi quát lớn.

“Con... con... có... thai rồi...”

“CÁI GÌ?” Ba tôi quát lớn.

“Con nói là con đã có thai rồi?” Chẳng hiểu sao mà lần này tôi nói ra nhẹ nhõm.

“Xoảng, chát” Tiếng chén vỡ và một cái tát đau điếng mà pa tặng cho tôi. Pa tôi đẩy ghế ra về mặt hầm hầm tức giận đi về phía tôi. Tôi biết đường nào pa tôi cũng làm như vậy mà vì ông ấy không bao giờ xem tôi là con gái của ông cả mặc dù tôi học giỏi nhất nhì trường và đạt nhiều giải thưởng cao trong nước về môn “Tự nhiên”.

“Nó là của ai, cái thứ súc sinh mà mày đang mang?” Pa tôi lấy tay chỉ vào bụng tôi trong cơn tức giận. Tôi chỉ biết lắc đầu và khóc nức lên. Ông cầm lấy cây roi mây gần đó đánh tôi. Tôi thì nhắm mắt lại chờ đợi cú đánh tức giận của pa giáng cho tôi. Lúc đó, con em gái Hà My thì ôm tôi khóc nức nở, anh hai thì lấy tay che cú đánh của pa.

“Ông à, có chuyện gì thì cũng từ từ mà giải quyết đừng đánh con nó mà tội nghiệp” Mẹ tôi lên tiếng hai tay chấp lại cầu xin pa.

“Có gì thì pa cũng từ từ giải quyết bằng lời nói chứ hờ một chút là đánh đập thì chẳng có giải quyết được gì đâu và lại pa không nghe là em nó đang mang thai sao?” Anh hai lớn tiếng với pa nét mặt thì có chút bức tức giống như là anh tức giùm cho tôi ý.

“Đứng, đứng. Pa cái gì cũng phải giải quyết bằng lời nói chứ giải quyết bằng vũ lực thì chẳng mang lại kết quả tốt đẹp gì đâu pa à?” Hà My lúc này nó không còn khóc nữa nó đứng lên nói thẳng vào mặt pa với vẻ tức giận.

“Được giờ mày có hai sự lựa chọn: 1. Là phá bỏ đứa con rồi sống một cuộc sống như trước giờ mà mày đang có. 2. Là...” Pa chưa nói hết câu thì tôi chen

vào.

“Pa à, con không ngờ. . . 2. Tôi chọn phương án 2.” Tôi nói dứt khoát.

“Được, nếu mày muốn sinh đứa nhỏ thì mau biến ra khỏi nhà tao ngay. Đừng bôi tro tréc trấu là dơ bẩn cái nhà này” Pa tôi nói với giọng khinh bỉ tôi.

“Được.” Nói rồi tôi đi một mạch lên lầu thu dọn hành lý rồi đi xuống.

“Khả Ái, chị đừng đi mà.” Hà My chạy theo tôi làm cho tôi phải đứng lại ôm nó.

“My à, như pa đã nói chị đã làm mất mặt cái gia đình này rồi. Đây là sự hình phạt cho chị.” Nói xong tôi vút tóc nó. Nó và anh hai tôi thì năn nỉ pa tôi cho tôi ở lại và tôi cũng chờ câu nói của ông.

“Kể từ giờ tao không phải là pa của nó và nó cũng chẳng phải là con gái của tao. Tụi mày cũng vậy, đứa nào nghe lời tao thì tao thương còn đứa nào không nghe lời tao thì hậu quả cũng như nó.” Ông nói lớn làm tim tôi đau lắm và bước đi chớ tôi đại gì mà ở lại khi không có sự chấp nhận của pa chứ. Tôi lúc này trông thảm hại và đáng thương vô cùng. Mà thôi tôi tự làm tự chịu những gì mà tôi đã làm.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tôi Bị Ướt Mưa Và Dì Mai Cứu Mang Tôi

Tôi bỏ nhà ra đi trong sự vô tri vô giác ở dòng đường tấp nập, trong lòng cứ nghĩ tôi biết đi về đâu đây? Trong khi người tôi không còn một xu dính túi.

Lúc này, trời bất chợt đổ mưa, mọi người trên đường đang ráo rết tìm chỗ trú trong khi tôi thì chỉ lẳng lẳng bước trong mưa mà khóc, lúc này nếu ai có nhìn tôi thì chẳng một ai biết tôi đang khóc cả vì nước mắt của tôi với nước mưa như hoà vào một.

Trời thì mưa càng lúc càng to, gió càng mạnh hơn so với lúc này. Tôi kéo cái vali bước từng bước nặng nề băng qua đường.

“Tít. . . Tít. . .” tôi quay ra sau lưng thì thấy 1 chiếc xe lao tới, tôi bất chợt không đi tiếp nữa, tôi đứng lại chờ đợi chiếc xe đó lao tới kết thúc cuộc đời của tôi cho rồi. Tôi không thiết sống nữa và đứa bé trong bụng tôi chắc cũng vậy. Đây chắc là sự quyết định đúng đắn cho cả hai.

Hai phút đã trôi qua nhưng tại sao tôi chưa cảm nhận được sự đau đớn hay là tôi đang ở dưới chờ được gặp bác Vương? Tôi đang mơ màng thì có một người phụ nữ từ trong xe bước ra cầm cây dù che mưa cho tôi. Cái cảm giác ấm áp như tình mẹ này làm tôi tỉnh mơ, nhìn người phụ nữ đó tôi liền bật khóc.

“Dì Mai” Nói xong tôi ôm lấy dì khóc.

“Khả Ái, con làm gì ở đây đứng giữa đường thế hả? Nguy hiểm lắm con?” Dì Mai lo lắng cho tôi hỏi.

“Con. . . con. . .” Tôi không biết nói sao cho dì Mai nghe chuyện của mình cả.

“Thôi, thôi. Đi về nhà đi đi kéo ở đây hồi lâu con sẽ bị cảm đấy?” Tôi chưa kịp trả lời thì dì Mai kéo tôi vô chiếc Lamborghini của dì về nhà.

Tới nhà dì, dì hỏi tôi đi tắm. Tắm xong tôi xuống phòng khách ngồi thì dì đã pha cho tôi một ly cacao nóng hổi đưa cho tôi uống cho ấm cơ thể. Dì ngồi kể bên tôi, lấy lược chải mái tóc suông mượt của tôi.

“Khả Ái, con đi đâu mà đồ đạc lỉnh kỉnh như dọn nhà vậy?” Dì Mai hỏi tôi làm bật khóc.

“Dì à, con bị đuổi ra khỏi nhà.” Nói đến đây tôi lấy tay lau nước mắt.

“Tại sao, vậy con?” Dì tôi hỏi. Tôi kể lại đầu đuôi cho dì Mai nghe sau đó dì chỉ cười nói.

“Thôi, đừng khóc nữa, trong chuyện này con không có lỗi, đó chỉ là một tai nạn, một tai nạn mà ít ai muốn. Con làm như vậy là đúng, dù sao nó cũng là máu mủ của con và nó xứng đáng được hưởng một cuộc sống tốt đẹp. Con đừng suy nghĩ nữa mà tổn hại cho sức khỏe. Bây giờ, con không lo cho bản thân mình thì phải chăm lo cho đứa bé chứ.” Dì Mai lấy tay dè vào bụng tôi.

“Lúc đó, con ngốc quá đi oi. Nếu con ở lại và chờ hấn ta dậy kêu hấn phải có trách nhiệm với con thì con của con nó có pa ừ.” Tôi nói nước mắt rơi đầm đìa.

“Con còn nhỏ sao mà nghĩ được những chuyện người lớn như thế chứ. À, con định sẽ ở đâu chưa?” Dì tôi nói.

“.....”Tôi im lặng lắc đầu.

“Thế thì tốt quá con cứ ở nhà đi đi.Nhà đi vừa rộng vừa to đi sống một mình buồn lắm.”Di Mai cười nhìn tôi.

“Nhưng.....nhưng...”

“Không nhưng nhĩ gì hết,con cứ ở chung pàu pạn với đi”Nói rồi đi tôi đứng lên cầm ly cacao mà tôi mới uống đi vào bếp.Di tôi là một người phụ nữ thành đạt nhưng giờ vẫn cô đơn,thích làm theo ý của mình.Đó là lý do vì sao đến giờ đi tôi vẫn là gái ế.

Tôi ngồi đó,tay thì để lên bụng và cảm nhận được có một sự sống đang phát triển theo từng ngày ở trong bụng tôi.“Con yêu,cho dù mẹ có nghèo đến đâu bất hạnh đến cỡ nào thì mẹ sẽ sinh con ra trong một môi trường đầy đủ mọi thứ!Hãy tin ở mẹ!”Tôi thì thầm.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cố Gắng Giữ Bí Mật Với Pạn Pè.

Hôm sau,tôi vẫn đến trường học vì chỉ còn ít tháng nữa là thi học kì hai của tất cả học sinh khối 9.Lúc này,tôi nhìn vào gương khuôn mặt của tôi trông xanh xao phờ phếch lắm nên lấy một ít phấn hồng dặm lên cho tươi tỉnh lên một chút.

Vừa mới bước ra khỏi nhà thì tôi gặp đi.

“Lên xe đi đi chờ đi học.”Di dịu dàng nói.

“Thôi,thôi.Di còn phải đi làm con bắt xe buýt đi cũng được mà.”

“Con đang mang thai đi xe buýt nguy hiểm lắm để đi chờ đi cho an toàn.”Di tôi cương quyết đòi chờ tôi cho bằng được nên tôi đành phải chiều theo ý của đi.

Trên đường đến trường đi hỏi tôi hàng tá chuyện.Đến trường đi hỏi tôi chừng nào học về để biết ngõ đến đón tôi trả lời đi xong định bước ra nhưng đi lại kéo tôi lại lấy ví ra cho tôi năm trăm ngàn.Số tiền này còn lớn hơn nhiều mà pama chu cấp cho tôi đi học hàng tuần.

Vô lớp thì gặp con Gia Như đang ngồi soi gương.Nó làm đủ dáng,đu kiêu,...cũng may là nó cũng là một trong những hotgirl của trường nếu không là nầy giờ nó ăn gạch đá mà cả lớp cho nó.

“Mày đi khám chưa?Bị gì vậy?Nói đi?”Cái giọng ẻo lả mà nó giáng cho tôi làm tôi muốn xỉu luôn.

“Rồi,tao có.....tao bị đau bao tử á mà.”Phù xém tí nữa là tôi nói cho nó nghe là tôi có thai ý chứ.

Giờ sinh học hôm nay,bà cô cứ mãi về cái triệu chứng mang thai.Tôi nghe mà mặt cả người.Tôi mặt mũi ụp mặt xuống bàn vì không muốn nhớ lại cái chuyện kinh hoàng đó nữa và đánh một giấc cho rồi.Sau một hồi lâu thì con Gia Như kêu tôi dậy.Tôi mở mắt lim dim nhìn nó trông tôi bây giờ đáng yêu lắm hay sao mà mấy đứa con trai trong lớp cứ nhìn tôi mà có đôi mắt hình trái tim hết.

“Sao hôm nay mày lại ngủ gục trong lớp trước đây mày đâu có zậy đâu?”Nó hỏi tôi với tâm trạng lo lắng.

“Không sao đâu,chỉ tại hôm qua tao thức khuya quá thôi.”Tôi cười nhẹ bộ tôi cười nhìn đẹp lắm hay sao mà con trai trong lớp cứ nhìn tôi hoài làm tôi ngượng hời.

“Mấy cậu nhìn tớ bộ mặt tới dính gì hả?”Tôi giả làm ngây thơ thì một cậu con trai nói.

“Không có chỉ vì nhìn cậu đẹp thôi?”Và cả đám con trai nhìn tôi nói”Đúng”Làm tôi ngượng chết được.

“Thôi,bà mà nói nữa là chết người á hotgirl đẹp nhất trường.”Nhỏ Gia Như cười nhẹ.

“Thôi đi bà.”Nói rồi tôi ụp mặt xuống bàn và ngủ típ.

“Thôi,pà đừng ngủ nữa xuống căn tin ăn đi.”

“Ukm”Tôi nói giọng ngái ngủ vì chỉ để làm nhỏ vui.

Tôi và nhỏ xuống căn-tin hôm nay sao căn-tin đông một cách lạ thường.Thì ra là có hotboy xuống dùng bữa nhẹ.Tôi và Gia Như chen vào lắm mới zô được bên trong mua thức ăn .Đang đi thì bị một nữ sinh đụng làm tôi té theo phản xạ tự nhiên.Tôi nhắm mắt lại chờ cú té típ đất bằng mông thì....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cái Cảm Giác Quen Thuộc.

Một bàn tay của một bạn nào đang xiết chặt lấy eo tôi,tôi có cảm giác hơi nhói vì bị chặt rất mạnh.Khi này tôi chợt hé con mắt ra,ngay lập tức ánh mắt của tôi đã chạm vào ánh mắt màu xám tro ấy.Lúc này,mọi thứ xung quanh im lặng lạ thường.

Sự im lặng đến nỗi tôi có thể nghe được hơi thở của cậu ta.Cái hương nước hoa toát ra từ cậu ấy sao mà tôi quen quen lắm.Tay tôi choàng qua cổ cậu ấy nếu tôi không nhìn thấy cậu ấy chỉ cần ngửi mùi hương thôi là tôi có thể cho rằng cậu ấy là tên biến thái chết bầm ngủ qua đêm với tôi.

“Cậu có sao không?”Tiếng phát ra từ đối phương.

“Không sao.”Tôi chỉnh sửa lại quần áo.Cúi đầu xuống cảm ơn cậu ấy.May mà có cậu ấy đỡ chứ không cú té này chắc làm cho tôi phải sẩy thai quá.

“Minh là Quốc Bảo,học lớp 9 chuyên môn xã hội nhưng chỉ giỏi môn Anh thôi.”Nói xong cậu ấy giờ tay ra ra ý chỉ bắt tay làm quen tôi,tôi ngượng ngùng bắt tay với cậu.

“À,minh là Khả Ái lớp 9 chuyên môn tự nhiên.”Được bắt tay với hotboy số một của khối 9 tôi cũng khá ngượng ngùng với lại cậu cũng là người tôi yêu thầm trong mấy năm học cấp 2 rồi.

Quốc Bảo đi tôi cứ nhìn theo bóng của cậu ấy mãi.Không phải là tôi mê trai nên mới nhìn đầu nhưng cái cảm giác này sao mà nó giống với tên biến thái đó quá.

Lúc ra về,tôi với nhỏ Gia Như mới ra cổng thì đã gặp tai nạn nhỏ.Thằng nào con nào chơi ác,cầm quyền trái xoài xanh lè chọi vô đầu tôi.Theo phản xạ tự nhiên tôi né trái xoài,lùi chân lại thì không may dẫm lên chân ai đó té xuống.

Tôi nhắm mắt lại chờ cú té có thể làm tôi sẩy thai bất cứ lúc nào.Sao lại không hề đau,lần thứ hai tôi té mà không típ đất bằng mông hên thật.Lại có một bàn tay đỡ ngay bụng tôi,mùi hương quen thuộc.Tôi ngước lên,thì thấy Quốc Bảo.Trời ơi,số tôi sao mà gặp troai đẹp hai lần luôn đúng đã mà.Mà cậu ta làm gì nhìn tôi chằm chằm bộ mặt tôi dính gì sao?Mà cậu ta sao lại đỡ tay lên bụng tôi chứ.

“Khả Ái,cậu không sao chứ.Cậu giống như là cố tình té vào mình hay sao ý?”Cậu đỡ tôi đứng dậy nói,tặng kèm nụ cười hút hồn.

“Không,phải đâu,cậu đừng hiểu lầm,tại trái xoài đáng ghét kia chứ bộ.Mà ai đâu lại thích té cho u mông chứ”Tôi nói xong cười nhẹ.

“Uhm”

“Mà sao lúc ra chơi,đụng tớ cậu lại giới thiệu tên chi vậy tụi mình quen nhau mà?”Tôi nói với giọng ngây ngô.

“Thì tại tớ biết cậu chứ không biết tên nên mới làm vậy đó mà.”Bảo cười hiền làm cho tôi thấy ngượng ngượng sao ý.

“Cô Khả Ái,đã để cô đợi lâu.”Tiếng nói của ai đó làm cho tôi bất ngờ quay lại thì thấy một người đàn ông khoảng tuổi trung niên.

“Cho hỏi chú là....”Tôi hỏi.

“Tôi là tài xế cho bà Mai.”Thì ra là tài xế cho dì Mai.

“Ừa,không phải là....”Tôi chưa nói hết câu thì chú ấy xen vào.

“Bà Mai rất bận không thể đưa đón cô thường xuyên nên bà bảo tôi đưa đón cô và nói với cô là cô đừng buồn cho bà xin lỗi.”Chú nói với giọng trĩu mến.

“Không,sao đâu ta đi về đi.”Nói rồi tôi quay ra chỗ Bảo vẫy tay chào tạm biệt và lên xe về nhà.

Trong xe tôi bỗng nhớ đến cái mùi hương thân thuộc rất giống với cái mùi hương toát ra từ tên đó.Tôi lắc đầu để quên đi cái ý nghĩ điên rồ và tựa lưng vào ghế nghĩ ngày mai tôi sẽ ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ngày Đi Chơi Kinh Hoàng Của Tôi.

Trước ngày thi học kỳ, toàn khối chín được nhà trường cho hợp tác mở một chuyến đi chơi để có sức mà thi cho tốt. Tôi định không đi nhưng nhờ Gia Như năn nỉ quá buộc lòng tôi mới đi chứ thật ra tôi muốn nhân cơ hội nghỉ tôi muốn nằm ngủ cho đã cái thân thôi.

Nói gì thì nói chứ con Gia Như nó mà đã năn nỉ thì tôi có đường phải theo thôi chứ để nó giận là tôi toi đời. Khi chấp nhận con Gia Như nó mừng mà tôi muốn chết. Có nhiều lớp cắm trại chung để giao lưu mà tôi thì rất mệt.

Hôm đó, giao lưu rất vui vẻ. Mấy đứa giỏi Văn thì đối đáp để làm quen còn giỏi Anh thì hát tiếng Anh để giao lưu còn giỏi toán thì tính toán những phương trình tình yêu nghe hay phéch ý. ....Haizz, nói lớp chuyện "Tự nhiên" và "Xã hội" mà mỗi một người chỉ giỏi một môn còn tôi thì chẳng biết mình giỏi nhất môn nào cả. Lúc này Quốc Bảo thì đánh ghi-ta vừa hát bài My Love nghe hay tuyệt. Đang ngồi chăm chú nghe và nhìn cậu hát thì cậu bắt tôi hát một bài để phạt cho cái tội chăm chú vào cậu. Cái vụ này thì tôi mới nghe lần đầu nha.

Thôi, bị bắt tội rồi nên tôi đành phải hát thôi. Tôi chọn bài Bối Rối hát cho đúng tâm trạng bây giờ của tôi vậy.

Tôi hát xong thì mọi người vỗ tay rần rần, làm tôi ngại muốn chết. Tối giờ ăn, lúc trước thì tôi thích nhưng lúc này thì tôi cũng vậy nhưng ngặt nỗi là vừa ngủi mùi thức ăn là tôi muốn nôn rồi. Lúc này lại ngồi ăn thì cái cảm giác nhồn nhột ở cổ khiến tôi phải đứng dậy và chạy lại chỗ gốc cây để nôn mặc dù tôi vẫn chưa lót gì vào bụng. Tôi mệt mỏi ngồi tựa vào gốc cây, cả người nhũn ra mệt mỏi.

Bỗng nhiên, một chiếc khăn tay đưa ngay trước mặt tôi. Nhìn lên, tôi thấy Quốc Bảo, cậu ta đang làm cái trò gì vậy bộ cậu tính giết tôi chết hay sao ý. Hàng trăm con mắt đang đổ dồn về phía tôi.

"Cậu có sao không, Khả Ái?" Quốc Bảo nói với giọng lo lắng tôi.

"Không sao, mình chỉ là bị đau bao tử thôi. Mà cậu tính giết tớ à?" Tôi nói khiến Bảo hơi bất ngờ.

"Không, mình làm sao dám giết cậu chứ." Bảo ngây thơ nói.

"Cậu nhìn đi có bao nhiêu cặp mắt hình viên đạn nhắm vô tớ." Tôi nói với vẻ lo lắng nhưng tôi chỉ giả thôi.

"Cho cậu nói lại. Ai giết ai thì biết?" Nói rồi cậu chỉ tay về nhưng ánh mắt hình viên đạn nhìn chăm chăm cậu.

"Ủa, mí đứa con trai nhìn cậu chi mà gớm thế?" Tôi ngây thơ vô(số) tội nói.

"Thì ghen ghét với tớ khi ở cùng một hotgirl số một của trường mà." Bảo nói xong cười nhẹ.

"Tớ cũng vậy."

"Chúng mình sắp toi rồi." Tôi với Bảo đồng thanh.

Đến buổi tối, chúng tôi ăn xong thì mọi người ý kiến hát dưới lửa thì ai nấy cũng reo vang đồng ý.

"Mọi người mở đầu là bạn Quốc Bảo và bạn Khả Ái được không?" Nhờ Gia Như lên tiếng thì ai nấy cũng đồng ý và vỗ tay. Tôi và Bảo ngượng muốn chết và mặt hai đứa đỏ chết luôn.

"Vậy Ái với Bảo hát bài gì riêng hay chung?" Tôi ngây thơ hỏi thì một tiếng đồng thanh vang lên.

"Chung" Mọi người đồng thanh khiến tôi hơi ngạc nhiên vì nếu tôi với Bảo mà hát chung thì chắc chết với các Fan của Bảo.

"Vậy Bảo với Ái hát bài Chuột Yêu Gạo của chị Zoi và anh Vin nha?" Bảo cười nhìn tôi.

"Được đấy." Mọi người lại đồng thanh làm tôi ngượng muốn chết luôn.

Tiếng nhạc bắt đầu tôi và Bảo cũng bắt đầu hát. Hát xong một tràn pháo tay dành cho tôi và Bảo với những tiếng hò hét.

"Hay lắm."

Kết thúc buổi đi chơi ai nấy cũng vui hết, riêng tôi thì có vẻ hơi mệt. Muốn chết luôn chứ đừng nói là mệt nhưng cũng vui vì được cùng hát chung với người mình yêu. Mà hôm nay xem chút nữa là lộ chuyện mang thai rồi. Đúng là một buổi đi chơi kinh hoàng mà.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Sắm Đồ Cho Con.

Chẳng hiểu sao mà bữa nay nhỏ Gia Như có hứng rủ tôi đi shopping. Đi với nó mà tôi một muốn chết ý nó cứ đi dạo chỗ này rồi dạo chỗ kia làm chân tôi muốn gãy luôn. Mà thôi kệ đi dù gì hôm nay tôi cũng rảnh mà muốn dạo qua dạo lại bao lâu mà chả được. Đi một hồi tôi với nhỏ tách nhau ra muốn đi đâu thì đi nhưng lát nữa phải tập trung lại căn-tin của khu thương mại. Chia tay với nhỏ Gia Như tôi đi ngang qua khu đồ cho baby.

Những món đồ bé tí ti trông dễ thương hết sức. Không biết con tôi là con trai hay con gái nên tôi quyết định mua cho cả hai luôn. Đang đứng nhìn mấy cái nôi và đồ chơi cho baby thì có một giọng nói trầm ấm áp rất quen thuộc vang lên sau lưng tôi:

“Cậu mua gì ở đây vậy?”

“Tôi mua cho baby.” Tôi chỉ trả lời theo cảm tính. Khi quay người lại, trời đất ơi, lại là Quốc Bảo sao tôi gặp cậu ấy hoài vậy?

“Baby?” Cậu ta nheo nheo đôi mắt hỏi tôi. Trời làm gì mà hỏi như cảnh sát hỏi cung tội phạm vậy?

“À, là baby của di mình, tại lúc nãy chưa nói hết thì quay lên nhìn cậu á mà.” Tôi cười trừ. Công nhận là tôi nhanh trí.

“Thôi, cũng vô tình gặp cậu, ta đi uống nước nhé.” Cậu nói xong nháy mắt một cái.

“Chuyện..... chuyện đó....” Không thèm đợi câu trả lời của tôi thì đã nắm tay tôi chạy một mạch ra căn-tin của khu thương mại rồi. Lúc này tôi không vùng vẫy mà thoải mái đi cùng cậu. Một vài suy nghĩ mang theo ước nguyện của tôi bỗng xuất hiện. Tôi nghĩ “Ước gì, cha của baby trong bụng tôi là Bảo thì hay biết mấy.” nhưng rồi cũng vụt đi.

Ra căn-tin khu thương mại, tôi với Bảo cùng gọi ly kem đậu xanh. Hai đứa nhìn nhau chả đứa nào nói với đứa nào một câu cả, cứ im lặng đến khi điện thoại của tôi reo lên. Nhìn vô cái điện thoại đang nhấp nháy thì thấy chữ “Như Nhí Nhố” to đùng hiện lên.

“Tớ đang ở căn-tin nè.” Nói xong tôi cúp máy lun.

Chưa đầy 3 phút thì nhỏ Gia Như đã đến chỗ của bọn tôi.

“À ha, hai người hẹn hò tình tứ quá ha? Có cần tui đi chỗ khác cho mí người tâm sự không?” Nhỏ cười gian xảo. Cái gì chứ, vô tình gặp thôi mà bị gắn thành hẹn hò luôn sao? Con nhỏ Gia Như này đúng là suy nghĩ bậy bạ đầu không. Không đợi cho nó phát ngôn bừa bãi như vậy tôi liền đứng lên tạm biệt Bảo rồi cầm tay nhỏ lôi ra ngoài đón taxi về.

Trên taxi nhỏ suy diễn từ lựa hột dưa không biết bao nhiêu chuyện mà nói hết. Tôi cũng chả hiểu tôi sao lại làm bạn thân của nhỏ này không biết? Ngang qua tiệm bán len tôi kêu bác tài dừng lại cho tôi vào mua đồ một chút rồi ra.

Vào trong tôi chọn vài cuộn len, thêm mấy cái hình dáng ngộ nghĩnh đáng yêu, rồi nút dính lên. Tại chưa biết giới tính của con nên tôi quyết định chọn màu trắng. Cái màu mà con trai hay con gái đều mặc được.

Về tới nhà, tôi ngồi soạn mớ đồ đó ra và bắt tay vào việc đan vớ. Đan xong cầm trên tay một đôi vớ bé xíu xiu mà lòng tôi nó vui vui sao ý. Nhớ lại Quốc Bảo thì tôi luôn có một cảm giác quen lắm, đặc biệt là mùi hương trên người cậu. Tôi nằm lên giường tay không rời đôi vớ nhỏ mà tôi mới đan với một đồng suy nghĩ hỗn độn về Quốc Bảo.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Kỳ Thi Học Kỳ.

Haizz, từ lúc mang thai cho tới giờ, sinh lý của cơ thể tôi dường như thay đổi hẳn ra. Ăn uống thì chẳng ra làm sao mà còn ngủ thì suốt ngày. Nhưng hôm

nay,tôi không được ngủ bằng mọi giá không được ngủ,phải tỉnh táo bằng mọi giá hay bằng mọi cách tôi phải thật sự tỉnh táo.Muốn biết vì sao không?Vì hôm nay tôi phải thi học kỳ rồi.

Trời ơi,môn đầu tiên tôi thi lại là môn Anh,cái môn mà tôi ghét cay ghét đắng.Trời ơi,sao ông không để môn này dành cho lớp chuyên về“Xã hội”đi mà sao lại phải toàn khối thi cái môn này vậy?Thôi,đành chịu vậy ai biết tôi dốt Anh chi.Ráng hết sức cho tỉnh táo hết mức,nhưng cho dù có cố gắng thì tôi chẳng tài nào mà tỉnh táo được,cứ nhìn thấy chữ là tôi muốn ngủ.Thôi thì“quánh”đại A,B,C,D.Hên trúng xui sai thôi vậy.

Cuối cùng cũng đã kết thúc sáu chục phút muốn nổ tung cái đầu óc,tôi ra ngoài giải lao nhưng cái đầu óc nó cứ lằng lằng mí câu tiếng Anh quài.Theo tôi được biết là môn thi tiếp theo sẽ là môn Hóa.Phù,may tôi là đứa giờ“Tự nhiên”nên cũng không bị hại não như cái môn Anh đáng ghét kia.Cũng may là trong lúc thi tôi không bị cái buồn ngủ hành hạ,chắc tại baby của tôi nó thích học mí môn“Tự nhiên”giống mẹ nó.Ngày thi kết thúc tốt đẹp,à không phải tốt mà là cũng tạm.

Ngày cuối cùng thi học kỳ đã đến,ngày hôm nay tôi phải thi môn Toán với Văn,cũng may hai môn này tôi học cũng tốt.Đề thi toán thì quá dễ so với tôi nhưng còn đề văn thì hơi khó nhưng không khó lắm.Luật trường có câu,thi học kỳ xong là nghỉ nửa tháng,thôi vậy cũng được.Khỏi bận tâm việc học hành giờ giấc mà ngủ cho đã cái tằm thân.

Tôi đang đi lang thang trên vỉa hè về nhà.Thật ra là tôi quên nói giờ cho chú tài xế của dì Mai biết nên buộc lòng tôi phải đi bộ về nhà.Vừa đi tôi vừa đá mấy hòn đá trên đường cho khỏi chán và rút ngắn quãng đường về nhà đi chứ nhà đi xa trường lắm.Có ai nói tôi ngu không lấy điện thoại ra gọi chú tài xế chờ về là do điện thoại tôi hết pin nên bỏ ở nhà sạc rồi.

“Khả Ái,Khả Ái.”Ừa ai kêu tôi thế nhỉ?Quay người về phía tiếng gọi,ủa chả phải là hotboy của khối hay sao.Kêu tôi có chuyện gì không ta?

“Có chuyện gì không Bảo?”Tôi đi tới chỗ cậu ta.

“À,không có chuyện gì đâu,chỉ muốn hỏi là sao hôm nay không có ai tới đón cậu à?Cậu ấy vừa nói vừa thờ.Trời đất không có gì mà hỏi mình đúng là không có gì mà.

“Tại mình thích đi bộ thôi.”

“Đi chung được không?”

“Tất nhiên là được.Đường đâu phải của riêng tớ.”

Bọn tôi cùng nhau đi trên con vỉa hè,gió chiều thổi nhẹ nhàng làm cho mái tóc dài tôi bay theo làn gió mát.Cả hai cứ như vậy,chẳng nhìn nhau nói chuyện một lời.Ánh nắng chiều nhảy nhót trên mọi góc ngách của khu phố,rải đều cả mọi vật,kể cả tôi với Bảo.Chỉ cần được ở bên cậu là tôi vui sướng biết bao.Hình như tôi yêu cậu ấy luôn rồi không đơn thuần là thích nữa,từ thích chuyển sang yêu,hay thật.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nằm Ngủ.

Cũng một tuần lễ trôi qua kể từ khi ngày tôi thi học kỳ.Cái công việc chính của tôi là ngủ,sáng ngủ trưa cũng ngủ và tối cũng ngủ.

Tôi dẹp hết tất tần tật mí thứ giải trí như phim ảnh,game,facebook,lâu lâu thì lên Zalo mà con Gia Như cứ chat miết làm tôi bực nên cũng dẹp luôn để tập trung cho việc ngủ.Với tôi bây giờ chỉ có ngủ là quan trọng nhất,không có thứ gì quan trọng bằng việc ngủ cả.

“When that day I hear your voice.I have some special feeling. ....”Trời đất,thằng con cô hồn nào mà phá giấc ngủ ngàn vàng của bà thế.

“Alo,ai mà dám phá giấc ngủ ngàn vàng của bà mà y vậy?”Tôi hỏi chứ thật ra là tôi quát.

“Bà Gia Như nè con,bộ con không lưu số của bà à?”Nhỏ tức giận nói làm cho tôi muốn thùng nhì.

“Có nhưng tao đang ngủ không kịp nhìn số ai nên bắt máy.”Tôi nói với cái giọng ngọt sớt muốn nỏi da gà.

“Cái gì,giờ mà còn ngủ hả con?”Nhỏ không những không bớt giận,không quát mà nhỏ còn giận còn quát lớn hơn nữa.Kì này tôi đi khám tai chắc lun.

“Kệ mạ nó,tao đâu quan tâm.Mà có chuyện gì không?”

“Tao hẹn mày ở quán cà phê Up Café mà sao mày không đến?”

“Tao ngủ quên.Thôi,bye mày.”Mặc kệ nhỏ có tức đến đâu,tôi tắt máy và khóa máy luôn cho khỏi bị làm phiền.

Haizz,như vậy là nửa tháng nghỉ đã hết.Xem lại trong nửa kì nghỉ ấy tôi chẳng giúp gì hết ngoài việc tiết kiệm com và tiền điện cho đi à.Nói ra tôi cũng có ít đó chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Biết Điểm Thi Học Kỳ.

Kết thúc nửa tháng trời ngủ nghê,bây giờ tôi lại đi học.Cái thời điểm này chỉ lên trường để biết điểm thôi rồi còn buồn bán dưa lê dưa cải với mĩ“thánh”lo chuyện bao đồng ở trong lớp thôi chứ không có học hành gì cả.

Đang nằm trên bàn,chán nản,mệt mỏi,muốn ngủ mà không ngủ được,tự nhiên trong người thèm ăn xoài,cốc và bánh tráng trộn.Công nhận có baby nó“thèm ăn”đủ thứ.Thèm là đi mua,tôi rủ nhỏ Gia Như đi theo mà nhỏ không chịu,tôi bèn nói với nhỏ là ăn tôi bao thì mắt nhỏ sáng rực gật đầu lia lịa.

Mà nghĩ lại cũng ngờ ngợ,tôi ăn com thì ỏi lên ỏi xuống mà ăn mĩ thứ đồ ăn vặt thì ăn rầm rầm.Tôi mua hai bịch cốc,một bịch xoài và hai bịch bánh tráng trộn bự tổ.Trong lúc đợi người ta làm thì tôi vô tình nghe được một câu chuyện rất hay của các thánh chuyên“Xã hội”.

“Mày nghe gì chưa?Nghe đâu có một người ngoài lớp chuyên“Xã hội”tụi mình thi môn Anh cao hơn Quốc Bảo lớp mình lun.”

“Thật....thật hả?”

“Thật mà.”

“Người đó thánh hay sao mà thi môn Anh cao hơn Quốc Bảo học giỏi Anh nhất trường?”

“Ê,mày chưa biết anh Bảo học tiếng Anh giỏi nhất nhì nước à?”

“Ghe vậy.”

“Thế mới nói,nghe đâu người đó cao hơn Bảo 0,25 điểm à.”

Cái ghe,"thánh" Bảo học giỏi Anh vậy mà"thánh"nào còn cao điểm hơn cậu ấy nữa chắc là thần luôn quá.

Đang ngồi ăn với nhỏ Như thì ông thầy chủ nhiệm bước vô.Ông này lúc nào cũng vậy,lớp đang làm loạn mà ông vô thì lớp ngồi im nhưng thấy ông không nói gì thì cả lớp làm gì ngồi im có cơ hội thì“Quậy”lên cho đã.Lúc sau ông hất giọng vài cái và nói.

“Các em thân yêu!Hôm nay thầy sẽ phát điểm cho các em nhưng có một điều thầy muốn nói là,Phuong Anh!”Nghe thầy gọi tên mình tôi bắt đầu đứng dậy.Chả lẽ mình thi tệ quá hay là ông biết mình đang mang thai hả.

“Có chuyện gì không vậy thầy?”Tôi ngây thơ hỏi.

“Dễ thương quá...”Tiếng khen của các boy của lớp làm cho tôi hơi bị ngượng.

“Các em im lặng.”Ông thầy quát và đưa khuôn mặt hình sự nhìn tôi.“Em đã làm rạng sáng lớp ta rồi đấy.”Ông nói nhưng cái mặt hình sự vẫn không thay đổi làm tôi tưởng ông nói là tôi làm rạng cái lớp bằng việc tôi có baby nha.

“Thầy....nói cái gì ạ?”Tôi run sợ nói.

“Chắc em không hiểu.Em đã đạt điểm cao nhất khối cũng như cao nhất trường với các điểm cao hơn mấy pạn rất nhìu.”Nói xong thầy đưa cho tôi tờ giấy kết quả điểm.

Trời,choáng chết quá.Điểm tôi cao hơn dự tính ban đầu.Tiếng Anh 10;Toán 10;Hóa 10;Văn 10.Hai mắt tôi cứ dán vô tờ giấy điểm,điểm trung bình 10,0.Trời đất,môn Anh tôi“quánh”đại mà trúng,còn môn Văn viết thí mà cũng đạt.Sau một hồi nhìn tờ giấy điểm muốn cháy tờ giấy thì cái đầu tôi bắt đầu hơi choáng váng.

Haha,tại thầy khen cho nên tôi choáng á mà chứ hồi đó tới giờ tôi học giỏi mà,trừ môn Anh tôi đại kỵ với môn Anh.Nghe đâu lời của mĩ con“thánh”tám của lớp“Xã hội”thì tôi cao điểm hơn“thánh”Bảo vậy tôi thành“thần”Ái rồi.Ồi chu chơa!Tự hào quá.

Lúc này tâm trạng tôi rất vui à không phải gọi là cực kì vui luôn mới đúng,cho nên quyết định đi shopping mới được.Rủ pạn Gia Như iu quý đi mới

được.Á phải,kêu luôn pạn Quốc Bảo nhà ta đi luôn coi như chia pùn cùng pạn vậy.Chứ biết sao giờ ta là người học giỏi mà.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Ăn Mừng Sau Kỳ Thi Đây Áp Lực.

Ăn nằm ngủ hoài cũng chán,cho nên hôm nay tôi quyết định ăn chơi cho tới bến để giải quyết áp lực căng thẳng của kì thi.Cầm điện thoại bấm số“Nhu Nhí Nhố”.

“Ê,đi chơi không?”

“Đi đâu?Mây bao hả?Ukm tao đi liền.”Tuy không thấy mặt nó nhưng giờ tôi biết là nó đang cuống cuống chạy đi tìm đồ.

“Khu thương mại Parkson.Rủ Quốc Bảo đi luôn nha.”Không hiểu tại sao mà tôi lại rủ cậu ta nữa,tôi chỉ định đi với Nhu thôi mà.

Cúp máy,tôi chuẩn bị đi.Chừng mười lăm phút thì xong,tôi cứ xoay đi xoay lại ngắm mình trong gương.Ngắm nghía mấy lần,thấy đã chán chặc với sự lựa chọn của mình tôi xuống nhà dì Mai đang đọc báo thấy tôi bước xuống ăn mặc đẹp để đi tò mò.

“Đi đâu vậy công chúa?”

“Dạ,con đi chơi với Gia Như.”

“Ukm,cầm lấy ít tiền,muốn mua gì,ăn gì thì mua.Nhớ nha muốn ăn gì thì ăn chứ đừng để thèm,không tốt cho em bé đâu.”Tôi gật đầu cầm lấy ít tiền mà đi cho.

Đón taxi đến khu thương mại Parkson,vừa tới đã thấy cái mặt hững hờ của nhỏ Gia Như và bên cạnh đó là Quốc Bảo và một người nữa trông đẹp lắm.Ừa ai vậy ta,ai mà đứng cạnh con Như mà còn khoác tay nữa chứ.

“Hi.Đợi lâu không?”Tôi vừa mới bước ra xe thì đó là câu hỏi mà lúc nào tôi cũng nói.

“Không,tụi tao mới tới.”

“Ai đây?”Tôi lấy tay chỉ về phía người con trai mà nhỏ đang khoác tay giữa thanh thiên bạch nhật.

“Boyfriend của Như cũng là pạn thân của mình tên là Minh Khánh á,Khả Ái.”Quốc Bảo lên tiếng trả lời thay nhỏ.

“Chào Khả Ái,mình là Minh Khánh.”Khánh đưa tay ra có ý bắt tay với tôi.Tôi không ngần ngại mà bắt tay cậu.Nhưng cũng rút lại nhanh vì có người nhìn mình bằng ánh mắt ghen tuông.

Sau màn làm quen,cả bốn đứa đi dạo,mua sắm,ăn uống.Tôi bớt ỏi nên cũng ăn ngon lành.Đi lòng vòng mua sắm mệt thì nhào vô ăn.Mỗi đứa gọi một món yêu thích và hai boy trả tiền.Không phải tôi nói tôi bao mà không trả tiền nha vì hai boy nhà ta cứ nằn nịt đòi trả á.

Mua sắm xong thì cả bọn đi xem phim,tụi này ác lắm,biết rõ là tôi sợ ma mà đòi coi phim ma.Cầm vé trên tay tôi run như sậy.“Ma đầu thai”nghe cái tựa đề cũng không sợ lắm nhưng người cứ run.

“Phim này không ghê lắm đâu.”Bảo an ủi tôi và“lợi dụng”nhắm tay tôi.Cũng sợ nên tôi không nói gì cứ mặc cậu ta nắm.

Vào xem một lúc thì tôi mới nhận ra là Bảo đang nói láo.Phim gì đâu mà gớm quá trời.Ngồi xem cả buổi tôi không bao giờ rời xa cánh tay của Bảo đáng lẽ là tôi không định ôm Bảo đâu tôi định ôm con Như à mà phát hiện ra ngồi ngay bên cạnh mình là Khánh.Thà ôm Bảo còn hơn tôi ôm Khánh,con Như nó đập cho tôi chết,tôi đâu có ngu.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tình Cờ Gặp Người Quen.

Xem phim xong thì trời đã nhá nhem tối, Như thì có Khánh đưa về. Còn tôi với Bảo ở lại. Hai đứa đứng trước khu thương mại Parkson bắt taxi để đi về nhưng từ này đến giờ chả có chiếc xe nào cả. Thế rồi tôi rủ Bảo đi dạo. Hai đứa đi được khá xa thì mỗi chân dừng lại và đói bụng, cả hai ghé vào quán Com Niu Sài Gòn ăn.

Quán này tuy không rộng rãi, không tiện nghi và sang trọng như những quán com khác nhưng đồ ăn ở đây là ngon bá cháy lun. Hình như giờ này quán ít khách nên có cảm giác rộng rãi lắm. Tôi và Bảo ngồi vào bàn ăn và gọi món. Mới vừa kêu gọi món tôi thấy có một gia đình đang ăn uống quay quẩn bên nhau trông thật là hạnh phúc mà sao trong lòng tôi nhói nhói, khóe mắt bắt đầu có một dòng lệ chảy xuống. Phải, đó là gia đình tôi. Có papa, anh hai và pé út, trông họ hạnh phúc và vui vẻ lắm, chắc là họ quên đi đứa con gái hư hỏng như tôi rồi.

“Khả Ái, cậu không sao chứ?” Bảo lo lắng hỏi tôi.

“À, ưkm, mình không sao. Thui ăn đi.” Tôi cố gượng tạo ra một nụ cười. Thấy vậy Bảo chỉ lắc đầu và lấy tay lau nước mắt cho tôi.

Lúc phục vụ dọn đồ ăn ra, cả hai cúi đầu ăn mà không biết trời trăng mây đất giống như là bị bỏ đói hàng ngàn năm vậy. Ăn xong, tôi và Bảo ra quầy tính tiền thì bị con Hà My nhìn thấy nó định nói ba thì tôi trừng mắt và lắc đầu ám chỉ nó là không được gọi. Nó mà gọi thì ba chắc hẳn sẽ giận nữa rất có hại cho sức khỏe của ông. Quay lưng ra về tôi thì bất chợt có người gọi tôi theo phản xạ tự nhiên tôi quay lại thì biết là pa gọi mình.

“Con chào pa.” Thấy vậy tôi chào hỏi cho có lệ rồi bước đi.

“Nói chuyện một chút đi.” Pa lạnh lùng nói nhưng trong lòng tôi cảm thấy vui vui sao ý nghĩ là ông sẽ tha lỗi và cho tôi về nhà.

“Bảo này cậu ra ngoài trước đi rồi mình ra sau?” Tôi nói rồi Bảo bước ra ngoài.

“Dạo này sống tốt không?” Ông hỏi kèm theo cái nụ cười khinh bỉ làm tim tôi như có một con dao đâm sâu vào lòng vậy, đau, rất đau.

“Ồ, rất ổn là đằng khác nhưng cũng cảm ơn ông đã quan tâm.” Tôi trả lời cũng tặng kèm cho ông cái nụ cười khinh bỉ mà ông cho tôi.

“Muốn về nhà không?” Câu nói của ông làm cho tôi hết sức ngạc nhiên.

“Về sao? Tôi nghĩ ông muốn tôi về là có nguyên do đó.”

“Mày cũng thông minh ra phéch chứ. Nhưng mày có về không?” Ông lặp lại câu nói vừa rồi làm cho tim tôi mềm lại.

“Muốn chứ, con rất muốn về nhà.” Mắt tôi lại bất chợt ứa lệ.

“Nhưng với một điều kiện?”

“Điều kiện?” Tôi quả là ngu khi tin lời ông ta.

“Nếu như mày bỏ cái thai thì mày có thể trở về.”

“Ông nói cái gì vậy?” Mẹ tôi này giờ im tiếng để cho hai pa con tôi nói chuyện khi vừa nghe cái câu mà ông vừa nói thì bà lập tức lên tiếng.

“Cái... cái gì? Ông nói bỏ thai ư?” Lúc này nước mắt không theo lời tôi nữa rồi nó cứ rơi mà không biết bao giờ ngừng lại, tôi nói típ “Ông nói vậy mà nghe được sao? Dù gì nó cũng là cháu ngoại của ông. Phận làm ông ngoại mà lại thốt ra những lời như thế sao? Ông quá nhẫn tâm.” Nói rồi tôi chạy đi.

Chạy ra ngoài thấy Bảo tôi liền nín khóc. Thấy vậy Bảo lo lắng hỏi tôi.

“Cậu, sao cậu lại khóc?”

“Không sao hết. Chỉ là bụi bay vào mắt thôi.” Tôi gượng cười.

“Ông hỏi này là pa cậu à?”

“Không phải chắc cậu nghe lầm á.”

“Vậy họ là ai?”

“Người quen thôi.” Đúng chỉ là người quen. Tốt nhất họ là “người quen” thì tốt nhất, ổn thỏa cho cả đôi bên.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Lễ Tổng Kết Phiền Phức.

Pừa nay là bữa trường tôi làm lễ tổng kết và cũng là ngày kết thúc năm học lớp 9. Hôm nay ai ai cũng có cái mặt hớn hỏ, tươi như hoa huệ còn tôi thì một mòi vì phải dậy sớm để đi dự lễ tổng kết. Bước tới trường tôi như muốn chết với mĩ đũa con trai làm gì mà theo tôi hoài vậy thật là bức mả.

Vô được 30' mà sao cứ như là 30 giờ ý. Không được nói chuyện riêng, không được làm gì hết chỉ được nghe ông thầy hiệu trưởng "tụng kinh" về mĩ cái lịch sử của trường.

Đến phần trao phần thưởng, tôi chỉ được thi chỉ nhận được học sinh giỏi của trường và học sinh giỏi môn Toán và môn Hóa toàn quốc à còn đâu như ai kia học sinh giỏi của trường rồi mà còn giỏi môn "Xã hội" toàn quốc và giải thưởng học sinh xuất sắc toàn quốc nữa chứ mang một đồng bằng khen mà không thấy ngại à?

Nhận phần thưởng xong là cái phần mà tôi ghét nhất đó là phần "Văn nghệ" cái phần này năm nào tôi không đăng ký mà cũng được vinh dự mòi lên hát.

"Sau đây là phần hát của bạn Khả Ái của lớp 9 chuyên Tự nhiên" Đó tôi nói rồi mà có sai đâu. Thế là tôi bước lên trong sự vỗ tay khốc liệt của học sinh trong trường kể cả các lớp của anh chị lớp lớn.

"Hi! Ái chào mọi người." Tôi cười nhẹ trong lòng không muốn một tẹo nào cả.

"Đẹp quá!"

"Đáng yêu làm sao."

"bla. ....bla"

"Bây giờ em sẽ chọn một bạn lên hát cùng nha. Ai muốn hát cùng em thì giơ tay nha?" Tôi vừa nói vừa nháy mắt. Thiết tình tôi vừa mới nói dứt câu thì một đồng cánh tay giơ lên nam có nữ cũng có nhưng rất ít.

"Bạn Quốc Bảo của lớp 9 chuyên Xã hội nha." Tôi thấy Bảo giơ tay thì lập tức tôi mòi lên.

Bảo lên sân khấu tôi và cậu ấy song ca bài "Chuột Yêu Gạo" cái bài mà cả hai đều thích và song ca cực tuyệt. Hát xong tôi với cậu ấy nhận được một tràn pháo tay của trường thầy cô cũng có lun.

Kết thúc lễ tổng kết, tôi ra về trong lòng vừa mệt nhưng cũng vui.

"Khả Ái." Có một giọng nói thật ảm áp làm tôi tò mò quay lại thì thấy Bảo.

"Bảo có chuyện gì không?"

"Ừm, ừm. .... Tôi nay là sinh nhật mình. .... mình muốn mòi cậu đến dự được không?" Cậu áp ứng.

"Trời có nhieu đó thôi mà cũng áp a áp ứng. Đi chứ cứ yên tâm nha." Tôi cười.

Tôi chia tay Bảo, ra về trong lòng vui vui sao ý. Về nhà được một lúc, tôi xin phép đi cho đi ra ngoài mua quà cho Bảo.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Buổi Tiệc Buồn Bã Và Món Quà Xin Lỗi.

Sau khi chọn quà xong và cảm thấy ưng ý với sợi dây chuyền có mặt là một cặp nhẫn lồng rất đẹp. Tôi không biết vì sao lại chọn nó vì đây là một sợi dây chuyền cặp không bán một sợi riêng lẻ nếu có mua thì mua cả hai lun. Mua xong về nhà thì đã sắp đến giờ đi tôi đi lên phòng thay đồ. Hôm nay tôi diện bộ váy trắng tinh khôi dài tới đầu gối và hờ bả vai kèm theo chiếc túi xách dài tới eo màu trắng kem, trang điểm nhẹ một chút và đôi giày cao gót màu trắng nốt. Cầm quà đi xuống nhưng tôi chợt khựng lại và lấy sợi dây chuyền đeo lên. Bước xuống thì thấy dì Mai đang xem tivi thấy tôi bước xuống dì tôi ngừng ngàng.

"Wow, con đẹp như thiên thần ý tính đi hẹn hò à?" Di trên tôi làm tôi ngượng muốn chết.

“Đầu có,con đi ăn sinh nhật.”

“Ừm.”

Mới bước tới cửa tôi cảm thấy hơi choáng váng và ngất xỉu may có dì tôi kịp chạy lại đỡ không thì tôi đã sẩy thai rồi.

Tại buổi tiệc,khách đã tới đông đủ nhưng Bảo vẫn không chịu vào mà đứng ngoài cổng đợi một ai đó, thấy vậy con Như tới hỏi.

“Bảo cậu chờ ai vậy?”

“Khả Ái,không đến sao?”

“Chắc vậy chứ nó chưa bao giờ đến trễ hẹn đâu?”Câu nói của Như làm cho Bảo cảm thấy thật đau lòng.

“Vậy mà cậu ta nói cứ yên tâm mình sẽ đến.”Bảo nói với sự tức giận khiến con Như cũng khẽ sợ,nói típ“Đừng là đồ lừa gạt.”Nói xong cậu bước vô lun.

Ở nhà dì Mai,khi tôi ngất xỉu dì vội vàng dìu tôi lên phòng và gọi bác sĩ tới khám.Bác sĩ khám xong dì tôi vội vàng hỏi.

“Nó có sao không?Có ảnh hưởng gì với đứa bé không?”Dì lo lắng hỏi.

“Vì cô ấy còn khá trẻ để mang thai nên sự việc lần này là may mắn cho mẹ lẫn đứa bé.”Bác sĩ ôn tồn nói.

“May quá,vậy nó bị làm sao vậy?”

“Cô ấy bị cảm nắng dẫn đến kiệt sức đó mà không sao đâu chỉ là nghỉ ngơi sẽ khỏe hẳn thôi.”

“Cảm ơn bác sĩ.”Nói xong dì tiễn ông bác sĩ ra về.

Trong suốt cả buổi tiệc sinh nhật,Bảo có thái độ không hài lòng một chút nào cả vì hôm nay tôi không đến.Sáng hôm sau khi tỉnh dậy tôi đầu tôi đau nhói,nhưng cũng cố đi vô nhà vệ sinh để làm vsn.Làm vsn xong tôi đi xuống lầu thì thấy dì đang nấu cháo cho tôi.

“Con khỏe chưa?”

“Con không sao.À mà dì này cho con đi ra ngoài một chút nhé?”Tôi gượng cười và nói.

“Nhưng...”

“Con không sao,con đi một chút rồi về.”Nói rồi tôi đi lên thay đồ vẫn bộ đồ hôm qua tới quán Up Café.Tới đó xong tôi nhắn tin cho Bảo với tựa đề.

“Bảo ơi,tới quán Up Café mình có việc muốn nói.”

“Có chuyện gì cứ nói lun đi.”Bảo nhắn lại làm tim tôi đau nhói.

“Cậu sao thế?”

“Không sao cả.Chỉ là không muốn nhìn mặt cậu thôi.”Cái câu này càng làm tôi đau thêm.

“Cậu không đến thì mình không về.Mình nói là sẽ làm.”Nhắn xong mà không thấy lời hồi đáp tôi pùn muốn chết.

Hai tiếng trôi qua,mà chẳng thấy cậu ấy tới nếu như là mấy hôm bữa tôi mới nhắn gấp là cậu đã tới rồi.Cuối cùng ba tiếng trôi qua cậu ấy cũng đến.

“Cuối cùng cậu cũng đến.”Tôi hơi mệt vì đang mang thai mà ngồi khá lâu nên cảm thấy hơi mệt mỏi.

“Tôi chỉ là pùn nên mới đến.Mà cậu có chuyện gì nói nhanh đi.”Cậu lạnh lùng nói.

“Cậu bị sao vậy.Mà thôi xin lỗi cậu vì hôm qua không tới được.”Tôi cười nhẹ.

“Cậu gọi tôi ra đây chỉ để nói mấy câu này thôi sao.Bye tôi về.”Bảo nói xong đứng lên đi tôi cầm tay cậu lại.

“Khoan đi mình chưa nói xong mà.”Bây giờ tôi cảm cảm thấy đầu hơi choáng váng.Thấy cậu ngồi xuống tôi thả tay cậu ra.

“Sao tay cậu ấy nóng thế?”Bảo suy nghĩ.

“Quà này là của cậu.”Vừa nói tôi vừa lấy trong túi xách ra một hộp quà nhỏ.Bảo cầm lấy.

“Quà này là gì?”

“Quà chúc mừng sinh nhật cũng như là quà xin lỗi.Thôi mình về.”Nói xong tôi đứng dậy ra về.

Tôi ra đứng bắt taxi trước cổng quán thì cảm thấy đau đầu dữ dội. Thì một giọng nói ầm ập bên tai.

“Không sao chứ?” Bảo đứng cạnh và đỡ tôi.

“Không sao. Có xe taxi rồi cậu đi chung không?” Tôi hỏi Bảo thì cậu ấy gật đầu.

Trong xe tôi cảm thấy dễ chịu hơn. Quay sang nhìn Bảo thấy cậu ấy có ý định mở quà của tôi, tôi liền nói.

“Đi về mới được mở.” Tôi nói như ra lệnh.

“Ukm”

Về tới nhà, đi Mai thấy tôi liền ra đỡ tôi và phòng. Còn về phần Bảo về tới nhà cậu ấy liền vô phòng mở hộp quà của tôi thì thấy bất ngờ về món quà mà tôi tặng.

“Sợi dây chuyền này sao mà giống của cậu ấy vậy? Mà đây chẳng phải là dây chuyền cặp sao?” Thắc mắc và sau một hồi Bảo cười nhẹ nhưng chứa đầy hạnh phúc rồi ngay lập tức đeo sợi dây chuyền mà tôi tặng.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đi Siêu Âm Và Mất Tắm Hình.

“Khả Ái!” Di gọi tôi.

“Có chuyện gì không di?”

“Chắc cũng 3,4 tháng kể từ khi con mang thai ha?” Di nói chỉ cái chuyện này vậy ta.

“Ukm, 4 tháng 1 tuần.”

“Đi khám không?”

“Đi chứ.” Nghe câu này tôi mừng lắm ý.

Thay đồ xong tôi và di đi đến bệnh viện phụ sản để khám thai. Hôm nay tôi diện bộ váy rời màu hồng cá tính cái này thì chả ai nhận tôi đang mang thai cả. Đứng trước cổng bệnh viện, tôi cầm tay di, di thì chỉ vuốt tóc và an ủi tôi.

“Không sao cả.”

“Vâng.”

Cả hai vô phòng khám mà di tôi quen. Mới bước vô thì thấy có áp lực ủa á nha.

“Ủa, Mai. Bà đi đâu đây?” Bà bác sĩ hỏi di tôi.

“Bà hỏi hay nhỏ?” Di tôi cười.

“Ukm, mà ai đây?” Bà chỉ tôi.

“À... à con gái á.” Di tôi đáp ứng.

“Cháu nhieu tuổi?” Bà hỏi câu này làm sao tôi trả lời chứ.

“Dạ... dạ cháu mới 15.”

“Cái gì? Mới 15 mà có thai à?” Bà ngạc nhiên.

“Bà này, thì tuổi trẻ nông nổi mà. Và lại nó cho ck nó có con sớm thì đã sao?”

“Cháu có ck à?”

“Ck nó đi công tác rồi.”

“Ờ hay tôi hỏi con bà mà?”

“Vâng,anh ấy bằng tuổi cháu vì nông nổi nhất thời nên hai đứa mới xảy ra có sự này.”Tôi thành thật nói.

“Ồ.Thôi cháu lên giường đi để bác khám.”Bà nói thì tôi khẽ gạt đầu bước lên giường khám.

Sau một hồi khám bác sĩ nói đứa bé vẫn khỏe và bà lấy máy đo nhịp tim của thai nhi đặt lên bụng tôi.Những tiếng‘thình thình’nhỏ xiu tôi nghe mà muốn phát khóc.Khám xong tôi và dì lấy tấm hình chụp mà lúc nãy bác sĩ chụp cầm lên coi mà hai dì cháu cứ cười tủm tỉm miết.Đang đi thì đụng phải một người,nay mà tôi không té nhưng tấm hình thì rơi lúc nào mà tôi không biết.

“Cậu có sao không Á?”Tiếng ai mà quen vậy nhở ngược mặt lên nhìn thì. ...

“Bảo cậu làm gì ở đây vậy?”

“Thì mình đi dạo.”

“Ukm,thôi mình với đi đi trước nha.Bye.”Tôi vừa cười vừa vẫy tay.

“À mà này cảm ơn về sợi dây chuyền nha.”Bảo cầm sợi dây chuyền lên làm tôi ngượng tới chín mặt.

“Ukm,mà tối nay nhắn tin nha.”Nói xong tôi lúi đi về trong khi đi đang đứng đơ như tượng.

Nhìn đi và tôi đi thì Bảo cũng đi nhưng chợt khựng lại.Cậu đã nhìn thấy tấm hình.Cầm hình lên tay cậu vừa đi vừa cười nụ cười chứa đầy hạnh phúc làm cho con gái đi trên đường dường như chết lịm.

Về nhà,tôi chợt nhớ ra là lúc nãy mình cầm tấm hình trên tay nhưng bây giờ nó đâu?

“Dì ơi,con làm mất tấm hình rồi?”Tôi khóc nức lên.

“Thôi,mất rồi thì thôi con đừng khóc mà tổn hại tới em bé.”Dì ôm tôi an ủi.

“Vâng. ....”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Thời Gian Trôi Qua Thật Mau.

Mới đó mà cũng ba tháng hè trôi qua rồi nhì.Chuẩn bị nhập học cấp 3 mà tôi làm sao mà đi nhập học được.Haizz,mới đó mà cái bụng tôi tôi quá nhĩ?AD cũng đúng bảy tháng rồi mà.Mới sáng sớm mà đi đi đâu nhì,mà thôi tôi quan tâm làm gì đi còn việc quan trọng phải làm mà.

“Ừa,con dậy rồi à?”Dì tôi mới bước vô cửa hỏi tôi.

“Dì làm như con là heo ý.8h50’ rồi ai đâu mà ngủ nướng tới giờ đó.”Tôi chu mỏ.

“Dì vừa từ trường con về.Dì xin cho con nghỉ hết học kỳ rồi.”

“Dạ.”

Tôi chào dì bước lên phòng và típ tục ngắm nghía mấy bộ đồ dành cho con trai,theo chuẩn đoán thì baby mà tôi mang là con trai á trông dễ thương lắm.

Ngắm xong tôi đi ra hành lang,cầm điện thoại trên tay tôi rất muốn nhắn tin cho Bảo mà chả biết nhắn làm sao.

“Ting...Ting...”

Tin nhắn của ai ta?Tò mò tôi đưa điện thoại lên coi thì thấy Bảo nhắn với tựa đề.

“Ái đang làm gì đó?Bảo nhớ Ái quá à?”Cậu nhún qua làm tôi cảm thấy thật hạnh phúc quá.

“Vậy hả?Hạnh phúc quá.”

“????Hạnh phúc gì?”

“Vì được cậu nhớ.”

“Làm tớ ngại nhá.”

“Thôi tớ mệt.Bye nha,tối nhắn típ.”

“Ukm”

Nhắn với Bảo xong tôi thấy rất vui khi biết cậu cũng có tình cảm với mình,cái đó thật hạnh phúc biết bao.Đang suy nghĩ vu vơ bất chợt tôi lấy tay mình đặt lên bụng cười.Con ơi,mẹ vui quá,mẹ sắp được làm mẹ rồi.Mẹ hứa với con là sẽ cho con sống thật hạnh phúc.Mẹ hứa đó.

P/S: Ruby mới viết ra hai câu truyện mới là"Nữ Ma Vương Và Anh chàng Ngốc"và"Sóng Gió Tình Yêu"mọi người đọc và cho nhận xét nha.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Gần Sinh Tôi Bắt Đầu Mệt

Bây giờ,tôi đã gần sinh rồi nhĩ 8 tháng 3 tuần rồi mà sao tôi lại không muốn sinh baby nữa.Mệt và đau lắm nó cứ hành hạ tôi hoài à.Dạo này nó cứ đập bụng tôi làm cho tôi đau muốn chết lun á.Trước kia thì nó có đập nhưng lâu lâu mới đập và không đau như mấy lần này.

“Con dậy sớm nhĩ?”Di tôi đang đọc báo thấy tôi nên trêu vài câu vì dạo gần đây tôi toàn dậy sớm.

“Haizz,tại thằng nhãi con này này cứ đập miết làm con ngủ chả yên.”Tôi vừa mắng yêu vừa xoa xoa cái bụng.

“Vậy khỏi sinh nó nữa?”Di lại trêu tôi.

“Vậy con phải làm sao để khỏi sinh nó ra?”Tôi ngây thơ hỏi.

“Nói vậy là sao?Di mong nó sớm chào đời để di còn bông cháu mà con nói vậy là không muốn di bông cháu à?”Di tôi mắng.

“Cháu đùa thôi mà.”Tôi cố cười và bất chợt nó lại đập típ. “Á”

“Có sao không con?”Di tôi lo lắng.

“Đó là lý do vì sao mà con không muốn sinh đó.”Tôi gượng gạo nói.

“Ái mang thai sắp đến ngày sinh mà chả bị vậy.Tại nó muốn đòi ra sớm a mà.”Di tôi cười nói.

“Ukm,thôi con lên phòng đây.Bye di.”Tôi như hiểu ra phần nào chắc tại con tôi đang muốn ra nhanh để hưởng thụ cuộc đời á mà và lên phòng.

Lên phòng tôi bắt đầu lôi cái laptop lên và tìm hiểu về cách thức chăm sóc trẻ sơ sinh.Tôi sắp bắt đầu những chuỗi ngày vất vả rồi đây vì coi trên mạng thấy chăm baby khổ lắm có những cha mẹ không chăm con được mà phải nhờ tới sự chăm sóc của“vú nuôi”nhắc tới từ“cha”tôi lại cảm thấy hơi pùn và tủi thân.Hắn ta có biết tôi đang mang con của hắn không?Có biết là tôi cần hắn cùng chăm sóc con của cả hai không?Và có biết là tôi đang rất cần hắn không?P/S:Chap này hơi ngắn xin thông cảm nha.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Bé Kun Chào Đời.

Khoảng về chiều tôi thấy trong người không được khỏe và nghĩ đó là do sắp sinh mới vậy. Nhưng khoảng 10 phút sau tôi cảm thấy bụng đau rất đau là đằng khác. Tôi đi xuống phòng khách để gọi di nhưng chẳng thấy di đâu thế là tôi lên phòng của di mà cũng chẳng thấy. Đau bụng quá tôi cố đi tới phòng mình cầm điện thoại gọi cho di nhưng gọi tới mười cuộc mà di không bắt máy. Thế là tôi đành thất vọng và ôm bụng ngồi khóc.

“When that day I hear your voice. I have some special feeling. ....” Tiếng nhạc chuông điện thoại reo tôi cố gắng cầm nó lên và thấy hai chữ “Di Ma” tôi vui mừng biết mấy nên không chần chừ mà nhấn nghe.

“Ái hà con? Này di để quên điện thoại trong xe nên không biết con gọi? Di đang trên đường về có chuyện gì không?” Di tôi cười nói. Lúc này tôi bắt đầu cảm thấy con đau lại dữ dội hơn nên việc nói cũng bất tiện.

“Huhu. ...di. ...con. ...đau. ...bụng. ...” Nói chưa hết câu thì di đã vội xen vào.

“Con chờ di, di về liền.” Nói xong di cúp máy.

Khoảng 3 phút sau di tôi về rồi vội chạy lên phòng tôi thấy tôi đang ngồi dưới sàn di tôi vội gọi xe cứu thương tới và mang theo một số đồ dùng cá nhân và một ít bộ đồ baby. Xe cứu thương tới đưa tôi đi. Đến bệnh viện, tôi được chuyển vào phòng vip để sinh. Vì tôi còn trẻ với lại sinh non nên hơi lâu hơn hai tiếng mới xong. Trong khoảng thời gian hai tiếng đó, di tôi cứ lo lắng đi đi lại lại quanh phòng. Sau hơn hai tiếng tôi sinh ra một cậu nhóc khá khinh. Còn về phần di sau một cơn thấp thỏm lo âu thì nghe được tiếng em bé khóc và nhìn thấy bác sĩ đi ra nói một câu.

“Mẹ tròn con vuông.” Nói xong bác sĩ đi lun.

Làm thủ tục nhập viện xong di tôi vội vào thăm tôi. Thấy tôi đang bế con di tôi như vui phần nào.

“ Dễ thương quá.” Di nựng má con tôi.

“ Chuyện đó còn phải hỏi.” Tôi nói với cái giọng hơi tự hào một chút.

“ Đặt tên nó là gì?” Di hỏi câu này làm tôi hơi rối nhá.

“Ukm. ....Kun đi.” Sau một hồi suy nghĩ tôi phán một cái tên quá sá là hay lun.

“Tên này gọi ở nhà thì được.”

“Ukm, còn tên thật thì để cha nó đặt.” Phải công nhận tôi phán ra một câu mà nghĩ lại thì hơi pị thừa làm sao tôi có thể tìm cha nó được chứ mà tìm được chắc gì hán đã thừa nhận nó làm con của hán.

“Biết cha nó ở đâu mà tìm?” Di tôi nói làm tôi đơ lun. Cũng phải cái Việt Nam này biết bao nhiêu con trai mà đi tìm chứ. Thôi lờ nói rồi cứ cho lờ tít đi.

“Con. ....con chắc ông trời không phụ lòng người.” Tôi phán câu này có vẻ hay nhỉ.

“Ukm”

Thế là kết thúc cuộc đối thoại lằng xẹt của hai di cháu. Cả hai cùng đùa giỡn với bé Kun và nó cũng rất là dễ tính nên có chọc đến đâu cũng không khóc.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Trở Về Nhà Cùng Thành Viên Mới.

Ở lại bệnh viện hoài nên tôi đâm ra chán nản, thế là tôi nói di cho xuất viện. Ngày xuất viện, tôi vui mừng lắm vì cái mùi thuốc còn ở đây tôi không ở, nếu cho tiền tỷ thì tôi ở liền đùa thôi. Trên đường về nhà, trong người tôi nó cứ lẩn lẩn một cái cảm giác lạ thường vừa vui nhưng cũng vừa mệt vì phải bồng Kun nên mỏi tay.

“Về nhà rồi. Yearrr.” Tôi giờ hai tay lên cười nói chả khác gì như một con điên mới xuất viện. May mà hồi này di đòi ẵm Kun quá nên tôi mới đưa cho di ẵm nó nếu không thì với tình trạng lúc này tôi cho Kun bay lên trời hoặc nằm dưới sàn rồi.

“Thôi, bót teen giùm con đi cô nương, đã lên chức mẹ rồi nhá.” Di tôi trêu làm tôi tụt hết cả hứng.

“À há,nếu con đã lên chức mẹ thì di thua con rồi nhá.Không phải gọi là nhỏ hơn mới đúng.”Tôi cười và trêu lại di.

“Này,di thua con chỗ nào?”

“Thì như di đã nói con đã lên chức mẹ đồng nghĩa con lớn hơn di vì di đang F.A mà?Không được gọi là F.A mà gọi là“ế”mới đúng?”Tôi vừa nói vừa cười làm di tôi mặt xụ một đồng.

“Xì,di không thích thôi.Chớ không thì có đồng thẳng theo ý chứ?”Di tôi ngênh mặt nói tràn đầy tự tin.

“Đúng ời.Di con đẹp thế kia không thích thôi chớ đã thích thì có tá người theo?”Tôi nói câu này làm di tôi càng tự cao hơn.

“Chứ sao?”

“Và cũng chính di không thích nên đến giờ vẫn ế.”Tôi kéo dài từ“ế”làm di tôi rớt từ chín tầng mây rõ đau lun.

“Thôi lên thay đồ đi?Kun để di giữ?”

“Không được. Trong những ngày này Kun phải ở cạnh con nếu ở chỗ di rồi quen hơi di không khéo nó nhận di làm mẹ nó còn con làm chị nó à?”Tôi nói với vẻ nghiêm túc.

“Thôi,được rồi.”Di tôi lại làm mặt xụ.

“Nó vẫn có thể chơi với di mà nhưng không quá lâu.”Tôi nói xong thì di tôi có vẻ vui lên một chút.

Tôi bỗng Kun lên phòng rồi đi tắm.Tắm xong tôi tắm cho Kun thay đồ cho nó.Làm xong tôi đưa nó tới một căn phòng hết sức dễ thương.Đó chính là phòng của Kun sau này.Cái sau này có nghĩa là kể ba hay bốn tháng tới.

“Kun oi,phòng con đẹp không?Mẹ đặt biệt tự tay làm và mua để trang trí phòng con á?”Tôi nói.Dường như nó đã hiểu chuyện nên chỉ nói“Ừ...ư....”làm tôi vui muốn chết.

Ở khoảng mười phút tôi bỗng nó xuống nhà.Phải công nhận chứ ở phòng khách mà di cũng để nôi cho Kun,phòng ăn cũng để,nói chung là di đặt nôi vào những chỗ mà tôi thường đến để tiện chăm cho nó.Vào bếp tôi thấy di đang nấu ăn,thấy thế tôi liền lại phụ nhưng di không cho và bảo tôi cứ đi chăm cho Kun đi.Lát sau,di gọi tôi xuống ăn cơm.Nghe di gọi tôi liền ẵm Kun xuống phòng ăn và đặt nó vào trong nôi.

“Ừa,sao hôm nay nấu nhieu đồ ăn thế di?Ăn làm sao cho hết?”Tôi nói nhưng không nhìn di vì bây giờ với tôi Kun là quan trọng nhất với lại tôi đang cho nó uống sữa.

“Nay có Kun quên di rồi à?”Di tôi giả vờ hờn dỗi.

“Không con đang cho nó uống sữa mà?Di chưa trả lời câu hỏi của con nhá?”Tôi nói nhưng cũng chả nhìn di lấy một chút.

“Vì hôm nay nhà ta đón thêm một thành viên mới đó là Kun mà.”Di tôi phì cười.

“Từ khi con về nhà di thì nhà di cũng có ba thành viên rồi?”Tôi chọc quê di.

“Nhưng lúc đó Kun chưa ra đời thì vẫn là một mình con à?”Haizz không ngờ di lại phán câu này làm tôi đơ lun.

“Ukm...urkm...”Đang ấp úng thì nhóc Kun khóc làm tôi giật cả mình.

Đỡ Kun nín xong tôi và di vừa ăn vừa tám chuyện.Lúc về nhà di tới giờ tôi chưa bao giờ có một ngày vui như hôm nay,chắc là nhờ có Kun mà tôi vui hẳn lên.

P/S:Chap này hơi dở một chút.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Mừng Tháng Nhóc Kun Chào Đời.

Hôm nay là đúng một tháng nhóc Kun của tôi chào đời.Di bảo tôi phải làm lễ mừng tháng cho Kun còn bảo tôi đi mua ít đồ về để cho Kun chọn và gì gì đó.Nhưng tôi từ chối thẳng ra di tôi hỏi sao không đi thì tôi nói là lỡ đi gặp bạn thấy mình béo ra hỏi có nghi ngờ không thể là di lại đi mua còn tôi vừa

phải làm bếp còn trông Kun một chết được. Cuối cùng đi cũng về.

“Sao về trễ vậy?” Tôi cau mày nhìn đi.

“Thì kệ đi chứ.” Di đặt túi đồ xuống và việc đầu tiên mà đi làm đó là lại chỗ Kun chơi.

“Ấy ấy, đi ơi, bếp con chưa làm nhá?” Tôi nói câu này thì đi xụ mặt và bước vào nhà bếp.

Cho Kun uống sữa và dỗ ngủ xong tôi cũng vào phụ bếp đi. Chắc khoảng một giờ sau thì tôi và đi đã nấu xong. Trong lúc dọn ra thì Kun khóc òa lên làm tôi và đi đang dọn ra thì bỏ hết chạy ra coi nó có sao không thì cả hai cười toe toét vì Kun tè bậy thôi mà khóc toán cả lên.

“Cái đó con dọn đi?” Di vừa cười vừa nói.

“Khỏi cần đi nói.” Nói xong tôi ẵm nhóc lên phòng. Mới bước lên cầu thang thì đi nói.

“Nhớ mặc đồ đẹp đẹp cho nó nha.” Di nói xong rồi bước vào nhà bếp.

Lên phòng tôi bắt đầu tắm cho Kun và chọn cho Kun một bộ đồ hết sức dễ thương. Thay đồ xong tôi ẵm Kun xuống nhà thì đi đã bày ra nhiều thứ đẹp lắm. Giữa nhà thì có một chiếc bàn để nhiều món đồ trên đó nào là micarô, viết, sách vở, ...

“What the heo? Di làm gì mà bày nhiều đồ thế?” Tôi hơi bất ngờ chỉ là mừng tháng thôi mà có cần phải bày biện từa lura hột é không?

“Ngày mừng tháng thì phải để nhiều đồ chứ. Kun thích món nào thì cầm món đó và mỗi món đều mang một ý nghĩa riêng của nó.” Di giải thích.

“Oh. .... Vậy mình làm bây giờ lun hả?”

“Uhm.” Nói xong đi ngoắc tay bảo tôi lại.

Lại chỗ đi tôi đặt Kun xuống đất chỗ mà đi bày mấy món đồ kia. Đặt một hồi lâu mà chả thấy Kun nắm một món nào hết.

“Kun con không thích hả?” Tôi nói nhẹ với Kun.

Mới nói xong thì Kun lấy tay mình cầm một món đồ đó là một cái trống lắc.

“Di Kun cầm trống lắc kia. Nó có ý nghĩa gì vậy?” Tôi hỏi đi.

“Theo đi được biết thì nó mang ý nghĩa là sao đi chưa biết.” Di tôi phán cho cái câu này làm tôi muốn té xỉu cái rật lun á. Nói vậy ai chả nói được.

“Nhưng thôi kệ nó đi Kun cầm nó thì là món quà mừng tháng của nó.” Tôi nói xong cầm cái trống lắc mà Kun đang cầm trong tay lắc cho con xem.

Hình như Kun thích cái trống đó rồi thì phải? Lúc ngủ tôi lấy cái trống ra là nó khóc lên buộc tôi phải để cái trống lại nó nín và ngủ ngon lành lắm. Chắc cái trống lắc này con thích lắm đây mong sao con lớn lên vẫn giữ gìn nó nhé? Nhớ là đừng làm hư nó con nha? Và đừng làm cái gì làm cho mẹ pùn nha con, chắc cái này thì không có đâu ha?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Bắt Đầu Chương Trình Giảm Cân Đây Một Mỗi.

Sáng hôm sau đi gọi tôi dậy rất sớm. Chả hiểu có gì quan trọng không nhưng mới có 4h sáng mà sao kêu dậy sớm thế.

“Di ơi, mới có. .... 4h sáng à. .... mà đi gọi sớm thế?” Tôi nói với cái giọng ngái ngủ lắm không biết đi tôi có hiểu cái mô tê gì không nữa?

“Ái á, chỉ còn mấy tháng nữa thì con cũng vô học thôi. Con cứ để thân hình béo phì như vậy đi học thì xấu lắm đấy?” Di cố gắng lôi tôi dậy.

“Vâng. ....” Tôi cũng nghĩ là đi học mà không giảm béo thì nhìn Bảo xấu hổ lắm cơ nên cũng đành lết xác dậy đi vô toilet làm vsen.

Làm vsen xong thì tôi đi ra định nựng má Kun chút nhưng đi đã nhanh tay dẫn Kun xuống nhà rồi. Thấy tôi xuống thì đi đã chơi với Kun một cách ngon lành.

“E hèm. .... Di ơi. Đi thôi.” Tôi nói đi nhưng đi chả thèm nhìn tôi một tiếng nữa.

“Ừm,con chạy bộ quanh khuôn viên nhà đi?”Dì nói như ra lệnh.

“Dì không chạy cùng con sao?”Tôi bất ngờ nha.

“Dì đâu có béo như con với lại nếu cả hai đều chạy nhờ nhờ Kun nó khóc hay bị gì đó có ai biết không mà lần?”Dì đưa ra một triết lý qua sá chuẩn lun nên tôi thui thui chạy vậy.

Haizz,vậy là cũng 6h10’ rồi nhỉ không ngờ sức tôi trâu thế không biết,chạy miết từ 4h tới 6h10’.Chạy xong tôi vô nhà.Bộ lúc này cái mặt tôi pùn cười lăm hay sao mà đi tôi thấy tôi đi lại cười toe toét thế kia nhở?

“Dì sao mà cười dữ vậy?”Tôi như con nai vàng ngơ ngác hỏi.

“Con đi cột tóc lên đi.”Dì nói nhưng miệng vẫn chưa hết cười.

Nghe lời dì tôi đi cột tóc lại thì quá sùng sốt.Trời ơi,tôi chạy đến mức mồ hôi chảy ra nhiều thế này sao,tóc thì dính lên mặt không khác gì ma le cả.Ngồi phê bình về mình một lúc tôi cột tóc lên và xuống hỏi dì còn chuyện gì không để đi tắm thì dì bắt vô phòng tập thể dục trong nhà mà tập. Thế là tôi cũng lếch cái xác vô phòng tập.

Tập được gần một tiếng,tôi bước ra cả người mệt mỏi đủ chỗ.

“Lên cái cân có giảm không?”Dì tôi hỏi câu hỏi pị thừa thì phải tập từ sáng sớm tới giờ mà không giảm mấy kilogam là tôi lên tăng xông chót ngay lập tức ả.

Thôi cũng mặc kệ những lời dì nói tôi chỉ gạt đầu nhẹ và bước lên cái cân.Oh my chúa,tôi thực sự quá kinh ngạc,tôi nặng tới 68kg mà giờ đã xuống 64kg rồi.Bây giờ tâm trạng tôi phải nói sao nhỉ?Vui sao?Không được phải là quá vui là đằng khác ý.

“Dì ơi!Giảm 4kg nè.Haha”Tôi nhảy cẫ lên như con cá càn.

“Vậy cứ đà mà tập luyện nhé.Rất nhanh sẽ trở về vóc dáng trước kia thôi.”Dì tôi cũng vui nói.Bà không ngờ chuyện này bà chỉ nói để có thể chơi với Kun thôi với lại không ngờ lại giảm nhieu đến thế.

“Ơt...ọt...ọt...”Ủi chà!Sáng giờ chỉ tập thể dục mà tôi quên ăn sáng nên giờ cái bụng biểu tình hơi pị to nhỉ.

“Pừa sáng chuẩn pị xong rồi vô ăn đi.”

Không trả lời dì tôi chạy vô ăn mà chả biết trời cao mây đất gì nữa.Haizz,vậy là những ngày tháng sắp tới của tôi sẽ chịu như vậy sao hix khổ nào.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Kết Thúc Chương Trình Giảm Cân Và Chuyển Đi Chơi Đây Hạnh Phúc.

Haizz,cuối cùng tôi cũng kết thúc cuộc giảm béo đầy đau khổ.Nhóc Kun giờ đây cũng được 3 tháng rồi nhỉ.Haizz,thời gian sao trôi nhanh quá,mới đó mà tôi cũng sắp đi học Kun phải đưa đi giữ tôi chả muốn xa nó một tí nào.

“Nè dì!Con chưa đi học mà dì đã muốn cướp nó từ con rồi à?”Tôi chu chu cái mỏ.

“Ai nói với dì là sau khi Kun được ba,bốn tháng là cho đi ở với nó mà?”Dì tôi cười.

“Ai nói chó có phải con đâu?”Tôi chọc quê dì.

Dì không trả lời tôi,tôi sợ dì pùn nên tôi không dám nói gì nữa hết.Lẳng lẳng tôi đi lên phòng thay đồ đi chơi nhằm mục đích cho dì ở gần Kun hơn và có điệp xả street lun.

“Đi đâu vậy?”Dì tôi hỏi.

“Dì trông Kun hộ con nhé?Pạn con rủ đi chơi.”Tôi cười nhẹ.

“Ukm”Khỏi nói tôi biết đi đang mở tiệc trong bụng rồi.

Tôi lại nựng má Kun xong đi ra lun.Cũng thiệt tình tôi chả biết đi đâu cả,chỉ vì cho đi ở gần Kun hơn để bù cho mấy tháng trước thôi mà tôi lại khổ thế này.

“Ái!”Tiếng kêu này hơi quen quen nha nhưng chả biết là ai cả thôi là lơ đi.

“Châu Khả Ái!”Cái thằng cha nào mà dám gọi cả họ và tên của tôi thế nhở?

“Ai vậy?”Tôi bức mình quay lại.Oh my chuột là Minh Khánh.

“Quên thằng này rồi à?”Khánh trêu.

“Đâu có?”Tôi cười trừ.“Mà Khánh đi đâu đây?”Tôi hỏi câu này hơi pị ngu nè người ta đi ra ngoài một đi dạo hai đi chơi thôi mà.

“Đi hóng gió.”

“Ukm.”Trả lời một câu tôi cũng quay đi.

“Đi chơi với tôi không?Ái?”What the heo?Cậu ấy có nhỏ Như rồi sao lại muốn đi chơi với tôi?Chả nhẽ hai người có chuyện.

“Cậu với Như có chuyện gì à?”Tôi lo lắng hỏi Khánh.

“Không có,tôi thấy cậu hơi pùn nên mới rủ đi chơi.”Cái gì pùn á?Hơi nực cười nha.

“Ukm....nếu cậu thích thì tôi không từ chối đâu nhưng tôi sợ nhỏ Như đánh ghen lắm?”Tôi vờ sợ hãi.

“Lại quán trà sữa đối diện đi.”Không cần biết tôi trả lời ra sao thì Khánh đã kéo tôi đi rồi.Vậy hỏi chi cho mất công vậy trời.

Khánh dẫn tôi vô quán trà sữa.Ngồi một lúc mà chả thèm nói chuyện với tôi mà chỉ chăm chăm cái điện thoại chắc là đang“chăm tin”đây.Thấy hồi lâu mà Khánh không chịu hé môi một tiếng nên tôi có cảm giác hơi pực nha đành mở lời trước vậy?

“Khánh cậu rủ mình vô đây mà gọi là chơi sao?Mình thấy cậu lo chăm tin và pơ mình rồi nhá?”Tôi nói thì cậu ấy mới chịu ngược cái bản mặt đẹp trai lên nhìn tôi.

“Chăm tin là cái quái gì vậy?”Cậu ta nheo nheo con mắt nhìn tôi.

“Chăm tin có nghĩa là chăm chỉ nhắn tin á.”Tôi cười nói.

“Ukm....vậy cậu chăm nước đi nha?”Á chà cậu ta có vẻ chơi tôi lại nh?

“Chăm nước là gì vậy?”Tôi ngây thơ nói.

“Chăm nước có nghĩa là chăm chỉ uống nước á?Đồ người ta mà mình không biết....haha.”Cái này cậu ta chơi tôi đây mà tức chết mất.Mà nghĩ lại cũng đúng ha.

Ngồi cãi lộn với Khánh về cái vụ“chăm này chăm nọ”mà chả để tâm có hai người đang có pộ mặt vô cùng tức giận cho đến khi có một người trong số hai người tức giận kia nói.

“Ái,cậu nói chuyện với Khánh hơi pị ngon lành ha?”Tiếng này sao mà giống tiếng của Bảo thế nhở,tôi quay ra thì....

“Ừa,Bảo với Như chui đâu ra vậy?”Tôi vờ làm cái mặt con nai vàng ngơ ngác hỏi.

“Chắc tụi này làm mất hứng hai người ha?”Tôi lướt chị Như nhà ta lên tiếng rồi đây.

“Đâu có tụi này đang pùn lăm lun,chả ai nói với ai một câu cả?”Tôi viện cái có ngu thiệt nhờ,ngồi tranh cãi với Khánh nãy giờ mà nói“không ai nói với ai câu nào”nghe viễn vông nhỉ.

“Như!Đi về nha?”Bảo lạnh lùng lên tiếng nhưng sao trong lòng tôi chả có một chút nào gọi là đau lòng cả mà nó dấy lên sự hạnh phúc vì Bảo biết“ghen”.

“Áy,áy.....”Tôi chạy lại chỗ Bảo khoắc vai Bảo.

“Tha cho lần này.”Bảo cười hiền ghé cái mũi tôi.

Chương 25: Kết Thúc Chương Trình Giảm Cân Và Chuyển Đi Chơi Đầy Hạnh Phúc(Tt).

Nói hồi lâu thì cả bọn đi chơi.Cả bọn chọn khu giải trí Thỏ Trắng làm điểm dừng chân cho cả bọn.

“Haizz,tới rồi?Tách ra nhá?”Bảo nói.

“Ukm...Minh với Như còn cậu với Ái nhá.Ái ơi!Nhớ‘chăm chơi’với Bảo nha?”Hứ cái thằng cha Minh Khánh này nếu mà tôi biết cậu ta thích đùa dai như vậy tôi có chót cũng không thèm chọc cậu ta rồi.

“Ukm...Cậu với Như cô mà‘chăm lợn’nhà?”Tôi vờ hiền và ngây thơ.

“Thôi...đi chung hết.”Ái chà chà,câu này của chị Như nhà ta có vẻ là câu hay nhất trong ngày đây.

“Như....tao cho mày một‘like’.”Tôi nhấn mạnh chữ like.

“Thôi...nghe theo hai nàng vậy?”Khánh xụ một đồng.

Không bàn tán lâu la cả bọn kéo nhau đi chơi tàu lượn.Huhu,sao mấy đứa này hiểu ý tôi ghê á,chọn trúng cái trò mà tôi ghét cay ghét đắng mà chơi vậy trời.

“Mấy người chơi đi tôi không chơi.”Tôi nói khéo mong cho bọn họ đổi ý.

“Chơi trò này thích lắm chơi đi nha?”Khánh lên tiếng.

“Đúng đó.”Trời ơi,đến cả Bảo cũng hùa theo.

Thôi thì chịu bọn họ vậy.Lên tàu lượn tôi sợ lắm nhưng phải cố tỏ ra bình tĩnh để cho bọn họ không lo lắng.Tôi chưa bao giờ chơi cái này chỉ thấy chúng trên tivi với đi chơi coi bọn họ chơi xong bước ra mà mặt mày tái mét nên tôi mới ghét nó.Bắt đầu trò chơi tôi nhắm mắt lại mặc cho số phận,cứ tưởng là sẽ đáng sợ lắm ai dè.....làm tôi thất vọng tràn trề,nó chả có một tý nào gọi là sợ nữa nhưng chỉ có chóng mặt một chút thôi.Chơi xong tôi bước ra mặt cũng không tái mét mà lại có cảm giác vui vẻ nữa chớ.

“Cậu không sợ à?”Bảo hơi ngạc nhiên hỏi tôi.

“Không.”Một câu trả lời có nghĩa và nhanh gọn lẹ.

“Chơi bắn súng đi?”Cái thằng cha Minh Khánh này sao mà hui tôi thế?Tôi thích chơi cái trò này lắm.

“Ok.”Tôi hớn hơ mà đồng ý.

Thế là cả bọn lại hú hí đi tới quầy bắn súng.Nhỏ Như lại giả chứng nịnh với Khánh nữa rồi nghe mà muốn nôn.

“Khánh!Như thích con gấu bông kia?”Nhỏ vừa nói vừa chỉ con gấu bông.

Khánh không trả lời đi lấy cây súng bắn nhưng chả trúng toàn trúng mấy thứ gì đâu không.

“Thất vọng quá Khánh ơi.”Nhỏ nói xong quay về hướng tôi‘Nhờ bạn nha,Ái.’Nhỏ dùng cái ánh mắt đó là đủ cho tôi hiểu nhỏ muốn làm quê Khánh đây mà.

Tôi dứt cái súng trong tay của Khánh và để lên nhắm vào con gấu bông và....

“Pằng”Con gấu bông đã ngã và cũng là lúc Bảo và Khánh cứng đờ.

“Ái,cậu sao...”Bảo chả tin vào mắt mình.

“Khả Ái,cậu ấy học võ và bắn súng từ bé nên mấy chuyện này không là cái đình gì đối với cậu ấy cả.”Nhỏ trả lời thay tôi làm tôi ngượng chín mặt.

Cả bọn chơi chưa đã thì trời đã nhá nhem tối.Chúng tôi chia tay và đường ai về nhà nấy.Bảo thì dẫn tôi vào một quán trà sữa nhỏ uống.

“Ái này?Tớ....muốn nói.....với.....cậu một chuyện?”Trời lại vụ gì đây?Có gì thì cứ nói đi ấp a ấp úng hoài à.

“Nói đi.”Tôi cười và cũng sức nhớ ra chuyện gì“Bảo hôm nay chả phải là ngày đi học sao?”

“Hôm nay trường nghỉ.”

“Ukm,cậu nói gì nói đi?”Tôi quay lại chủ đề.

“Tớ.....tớ.....tớ yêu cậu.....Ukm.....urkm....làm bạn gái anh nha?”Cậu đỏ mặt thiệt tình chứ cậu nói câu này có biết tôi vui lắm không.

“Ukm...”

“Thật không?”Bảo hơi vui nhìn tôi.

“Chắc là giả á.”Tôi cười.

Nói xong tôi và cậu ấy đi về.Cho dù trời cũng đang có đợt con gió lạnh nhưng sao trong lòng tôi chả thấy lạnh đâu cả mà toàn là hạnh phúc và ấm áp lắm.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đi Học Lại Và Bảo Là Của Tôi.

Hôm nay là thứ ba cũng là ngày mà tôi được đi học lại.Haizz,tôi chả biết đi học có hiểu bài không nữa.Thôi kệ nó đi,hiểu hay không thì phục thuộc vào mình.Tôi trường thì bị hàng trăm con mắt nhìn chăm chăm vào tôi là tôi sợ chết khiếp.

“Ôi,học sinh mới à?Xinh thế?”Một cậu nhóc nói.

“Bla....bla....”

Bỏ mấy câu nói đó ngoài tai tôi đi một mạch về lớp thì.....

“Ái,trở lại lớp ta kia?”Một bạn nam nói.

“Cậu ấy khác quá?”Một bạn nữ nói.Cái gì mà khác tôi chỉ thay đổi tóc mái xéo thành tóc mái bằng thôi mà?

“Hi!Ái nhớ mọi người quá?”Nói xong tôi cất cặp và điều tôi muốn làm bây giờ là đi gặp Bảo.

“Mây về hồi nào vậy?”Như ời là Như?Tôi mới đi chơi hôm qua mà?

“Mới đi chơi hồi qua xong?”Tôi chu chu cái mỏ.

“Đùa thôi?Vô lớp rồi?”

Vô lớp tôi học cũng nhanh nhì.Thế là đã đến cái giờ mà tôi mong đợi‘Ra chơi’.

“Đi ăn đi.”Như nói nhưng chưa cho tôi trả lời thì nhỏ kéo tôi đi luôn.

Đi tới lớp của Bảo thì dừng lại.Lớp Bảo chưa ra,ngồi chờ khoảng ít phút thì cô giáo bước ra,thấy cô tôi với nhỏ chào hỏi lễ phép.

“Chào cô.”Tôi và nhỏ đồng thanh.

“Ukm”Cô cười.

Huhu,trai lớp Bảo đúng chất mê gái luôn ý.Mà mê nhỏ Như đi không mê mà cứ mê tôi bu bu như ruồi,bực chết đi được.

“Mấy bạn à?Mình bạn lắm đừng có bu mình nữa?”Tôi nói.

Đang nói thì Bảo bước ra thấy tôi liền chạy lại kéo tôi ra.Phù,cũng may lớp Bảo ai cũng nghe lời cậu nên giả tán nhanh lắm.

“Đi ăn trưa nha?”Tôi ngo ý.

“Chớ ở đây chết đói à?”Tiếng ai sao mà quen thế?

“Ừa,Khánh?”Tôi hơi bất ngờ nha vì trước giờ tôi không biết là cậu học ở đây đấy.

“Làm gì như gặp thần tượng vậy?”Khánh trêu.

“Cậu có học trường này hả?Sao tôi lại không biết nhỉ?”

“Tôi mới chuyển đấy?Mà thôi đi‘chăm uống’đi”Cái thằng cha Khánh chết bầm cậu cứ chọc tôi miết ha?

“Anh Bảo?”Tiếng ai vậy ta?

“Lại là con nhỏ đáng ghét.”Như nói nhỏ nhưng không may bị tôi nghe thấy.

“Anh đi ăn trưa với em nha?”

“Em là ai?”Tôi nói.

“Tôi là Nhi.Hôn thê của anh Bảo?”Cái gì?“Hôn thê”.

“Ukm....”Tôi thường thờ trả lời.Nhưng không được Bảo mới tỏ tình với mình hôm qua chắc là Bảo không hề thích em ý.

“Chị là ai?”Nhi nghênh mặt nói.

“Chị là người yêu của Bảo.”Tôi làm gì phải sợ chứ tôi và Bảo yêu nhau mà?Cho dù em ý có nói là“vợ”của Bảo đi chăng nữa thì cậu ấy cũng chỉ yêu tôi.

“Chị nghĩ lại đi anh ấy là của tôi?”

“Câu này chị nên hỏi em mới đúng?Bảo là của chị.”

“Chị...chị...là cái thá gì mà nói Bảo là của chị?”Nhi tức hầm hầm.

“Nhi à!Tức hầm hầm mà còn cà lăm thì ế chót đó em ạ?”Tôi mĩa mai Nhi.

“Chị chưa trả lời của tôi?Hay là...”Không để Nhi nói hết câu tôi đã nhảy vô.

“Chị là Châu Khả Ái là người yêu của Bảo?”Tôi nói hơi bị nghiêm túc nha.

“Mặt dày quá Khánh ha?Nói đến thế mà chả chịu đi nữa?”Nhỏ Như nói đĩa làm cho Nhi tức hầm hầm bỏ đi

“Haha,Ái mày cũng không phải dạng vừa nha.”Khánh cười nói.

“Em ghê nhỉ?Anh là của em hồi nào?”Bảo ghé cái mũi tôi.

“Anh là của em từ qua.”Tôi cốc đầu Bảo.

“Thôi,cho con xin.Mấy thím sến quá?”Chà chà,con Như này muốn chót mà.

“Thím sến ai bâu con xem.”Tôi và Bảo đồng thanh.

“Đi ăn.ta đói.”Khánh lên tiếng và cả đám cùng tiến tới phòng căn-tin.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đi Trà Chanh Chém Gió.

Hết giờ ra chơi,tôi lại lao đầu mà học cái môn tiếng Anh.Huhu,tại cái điểm thi học kỳ cao hơn Bảo mà tôi lại bị cô giáo bắt trả lời,tôi phải vò đầu bứt tóc gãi tai lắm mới trả lời mà bà cô cũng ác lắm hỏi câu dễ dễ tôi còn có thể trả lời nhanh gọn và lẹ đằng này hỏi toàn câu khó làm đầu tôi không còn một cọng tóc nào luôn.

“Reng...Reng...Reng...”Trời ơi!Tiếng chuông ra về,mày có biết là tao đã đợi mày lâu lâu lắm rồi không?Mày mà còn kêu trễ một chút nữa là tao đã chót rồi đấy?Đang thăm cảm ơn cái chuông báo giờ ra về thì con nhỏ Như kéo tôi đi làm cho tôi không kịp“Ủ...Ờ”gi luôn.Ra tới cổng thì gặp Bảo và thằng cha Minh Khánh.

“Như!Có chuyện gì không?”Giờ tôi rất muốn về để gặp nhóc Kun,tôi nhớ nó lắm rồi.

“Đi trà chanh chém gió không?”Khánh nói.

“Minh có việc bận rồi!Bye.”Tôi cười nhẹ tính vọt cho lẹ thì Bảo lên tiếng.

“Em không đi là tụi này giận à nha.”Bảo vờ hờn dỗi.

“Ukm...”Hix,Bảo mà lên tiếng thì tôi chỉ biết đi thôi.Đừng nói tôi“dại”trai nha,tôi chỉ“dại”Bảo thôi.

Thế là cả bọn đi chà chanh.Tới quán thì tôi như muốn xỉu luôn á.Rủ đi“trà chanh”mà lại đi uống“trà sữa”.

“Rủ uống trà chanh mà giờ ngồi uống trà sữa?Con lại mĩ“thánh”luôn?”Tôi dùng lời nói teen nói.

“Ấy,ấy,đừng lạy tụi này tổn thọ lắm.”Cái thằng cha Khánh chết bầm cậu mà hó hế một tiếng nữa là là tôi tiễn cậu về“ăn bánh,uống trà”với anh Vương ca ca nhà.

“Khánh này,cậu có muốn mình cho một vé mời cậu đi gặp Vương ca không?”Tôi nói nhẹ nhàng lắm cơ mà chả hiểu tại sao mà bạn Khánh nhà ta lại tái mếc thế kia nhỏ?

“Thôi,đời mình còn dài lắm?Chưa muốn gặp Vương ca sớm đâu?”Khánh cười.

“Mới vô,mà“thánh”Ái với“Khánh”chém dữ thế.”Như lên tiếng.

“Đã gọi là trà chanh chém gió mà.”Bảo nói rồi cười nhẹ.

“Tao chưa“trà chanh chém chuối”là ngon lắm rồi đấy,Như ạ?”Tôi nói câu này làm hai anh nhà ta hơi tái mặt nha mà còn chân thì khép kín lại.

“Ủa,hai người sao thế?”Tôi cười nói.

“À.....à.....không có gì?”Không có hẹn mà hai chàng đồng thanh nói.

Cuộc vui của cả bọn cứ thế mà tiến triển.Đến gần tối thì mới chịu chia tay mà ra về.Khánh đưa Như về còn tôi với Bảo thì đi bộ về với mục đích hóng gió và nói chuyện tình cảm của hai.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: 1 Tuần Chuẩn Bị Cho Cuộc Thi Hoa Khôi.

Hôm nay nhà trường cho nghỉ để các thí sinh chuẩn bị cho cuộc thi hoa khôi.Kì nghỉ là một tuần nha.Muốn xem tôi chuẩn bị ra sao không?Theo dõi đi rồi biết.Tôi đang yên giấc với nhóc Kun trên giường ngủ ngon lành thì chuông điện thoại reo nhạc hơi to nên đã làm Kun thức giấc và khóc ầm lên,dì tôi nghe tiếng Kun khóc thì chạy hết tốc lực lên thì nó hết khóc vì tôi dỗ nó rồi.Đỗ xong thì điện thoại hết reo réo gì luôn thế là tôi đổi mục tiêu đi thẳng vào nhà vệ sinh để làm vsen.Làm vsen xong tôi bước ra thì điện thoại lại reo lên.Cầm điện thoại lên thì đã đập vào mắt dòng chữ"Khánh Khùng Khùng"thì tôi để lâu lâu một chút rồi mới bắt máy.

"Alô."Tôi bắt máy lên và đầu dây bên kia bắt đầu vang lên một giọng nói quen thuộc.

"Mày làm cái gì mày tao gọi không bắt máy?Hay là ngủ chưa dậy hả?Sao không trả lời tao hả?"Phải âm thanh quen thuộc đó chính là con Như.Âm lượng thì hết cỡ,nói thì một đồng có chừa cho người khác nói đầu mà trả với lời.

"Hỏi thì nhiều,nói thì bự.Muốn gết chót tao à?"Tôi cũng không phải dạng vừa đâu nhỏ cho tui cái âm lượng chí chóe tôi trả lại âm lượng chói chang.

"Khánh nó dám nói lớn tiếng với Như kia?"Ái chà nời,con này chơi,mếc lèo này.

"Sao lại la Như vậy có muốn la thì la cho bự cho lớn nữa chớ?"Hứhứ,Khánh nói câu này là câu ngon nhất trong tháng nè.

"Khánh ơi! Yêu Khánh quá đi." Tôi nói với giọng điệu ngọt sớt không biết bên đó có muốn ới, nổi da gà hay cười không chứ tôi là muốn ới rồi.

"Thì ra bao lâu nay Ái chỉ YÊU Khánh chứ không yêu gì Bảo. Đau lòng." What the heo? Bảo cũng có ở đây sao? Huhu, tôi mà biết Bảo ở đây thì có cho tiền tỷ tôi cũng dám nói à quên tôi cũng không dám nói.

"Đâu có, Ái yêu Khánh ở cái câu là thì la cho to cho lớn kia kìa." Tôi biện minh cho câu nói vừa rồi.

"Ồ, tạm tin. Em rảnh không đi tới khu vui chơi Thỏ Trắng đi?" Nói rồi cúp máy lun.

Không lười thôi tôi đi tới tủ đồ lấy đồ để thay. Hôm nay tôi diện chiếc quần sọt jean có dây, cái áo màu trắng trên rón một chút, tóc búi cao, đôi giày thể thao màu xanh dương nhạt, chiếc cặp nhỏ xiu trông tôi dễ thương lắm. Xuống nhà thì lại bị dì châm chọc.

"Đi chơi hay hẹn hò."

"Không biết." Tôi không biết là đi chơi hay hẹn hò nữa nên nói vậy cho rồi.

Lại nịnh mặt nhóc Kun một lát rồi tôi mới đi. Tới chỗ hẹn, tôi như chết đứng khi thấy con nhỏ Nhi cũng có mặt. Tôi cũng chẳng quan tâm chi nhỏ đó. Thôi thì coi như người vô hình vậy.

"Hi! Đợi lâu chưa mấy chế?" Tôi dùng từ ngữ teen.

"Không lâu đâu." Bảo thấy tôi thì đi lại nhưng bị nhỏ Nhi kéo lại.

"Bố vợ chưa cưới đi với người tình à?" Lời nói châm chọc, khinh bỉ làm cho tôi tức muốn chết.

"Vợ chưa cưới? Hai người còn chưa đính hôn thì làm sao em lại là vợ chưa cưới được chứ? Và làm sao lại gọi chị là người tình trong khi chị là người yêu của Bảo? Đối với tình thế bây giờ em là "kì đà cần mĩ" tụi chị đấy nhá?" Tôi tuôn ra một tràng làm nhỏ Nhi đơ mặt.

"Chị....chị...." Nhỏ Nhi tức giận không nói thành lời, giờ tay tát tôi nhưng tôi đã chụp lấy tay nhỏ.

"Nhi à, chị rất tiếc và như em cũng biết tát người khác ngay trước những nơi công cộng như thế này thì người ta đánh giá em là loại học sinh gì nhỉ?" Tôi nói xong rồi thả tay nhỏ ra, quay lại chỗ Bảo "Bảo đi thôi." Tôi Khoác tay mình vào tay Bảo và đi.

Cả bọn hết hứng đi chơi luôn nhưng bị nhỏ Như kéo vô quán bắn súng mà đòi Khánh bắn trúng gấu bông tặng nhỏ. Tôi cũng vậy, tôi cầm tay Bảo làm như con nít mà đòi Bảo bắn cho con gấu mặc váy màu hồng cực dễ thương. Hình như lần này Khánh có tiến bộ nên bắn trúng con gấu bông mà nhỏ Như thích, Bảo cũng vậy.

"Đi ăn KFC đi." Tôi và Như đồng thanh.

Thế là cả bọn đi tới quầy ăn trong khu giải trí ăn KFC. Ăn xong thì đi coi phim. Coi phim xong thì đi mua sắm. Thế là một tuần chuẩn bị của tôi là đi chơi, ăn, coi phim, mua sắm. Đối với tôi thì cái việc chuẩn bị cho cuộc thi mà thầy hiệu trưởng nói chắc chính là cho các thí sinh được giải trí trước khi thi nhưng mà đa số chả ai hiểu được. Vì họ chỉ nghĩ cố gắng tập luyện thì chức hoa khôi của trường sẽ thuộc về họ nhưng họ đã lầm to. Ông trời muốn cho ai làm khoa khôi của trường thì cho chứ họ không có quyền quyết định. Tôi thì bỏ mặc cho số phận.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Cuộc Thi Hoa Khôi.

Tối hôm nay, trường tôi tổ chức cuộc thi hoa khôi nè. Nghe con Như nói có chị Hồng Thắm tham gia nữa cho nên tôi cũng vui đi chút áp lực. Biết chị Hồng Thắm là ai không? Tôi chắc mấy bạn không biết rồi. Tôi có nói gì về chị Hồng Thắm cho mấy bạn biết đâu, hihi. Chị Hồng Thắm là hoa khôi của trường năm ngoái á, chị ấy xinh đẹp học giỏi và cũng là đàn chị của tôi. Tôi và chị ấy quen nhau từ hồi 2 năm trước do con Như giới thiệu. Chuông điện thoại reo, tôi bắt máy và đập vào tai tôi là giọng nói ấm áp. Đó là Bảo á.

"Em đi chưa? Tụi này chờ em ở cổng trường nè?" Bảo nói.

"Chờ chút." Nói rồi tôi cúp máy.

Cúp máy tôi đi lựa đồ nhưng chả có thấy bộ nào hợp cả thôi thì lấy đại. Hôm nay là ngày tôi thi hoa khôi nên tôi cũng make up nhẹ thôi. Đến trường thì bị hàng trăm con mắt nhìn chăm chăm. Thấy đám bảo tôi chạy lại.

"Em đến rồi."Tôi đến ôm Bảo cười nói.

"Hôm nay,em xinh hơn mọi ngày."Bảo trầm trồ khen làm tôi mắc cỡ lắm cơ.

Giờ thi đã đến,tiết mục đầu tiên là"Gới thiệu".Tại trường đã qua vòng loại nên ban giám khảo chỉ chọn khoảng 10 học ưu tú may mà tôi cũng có.Ngồi xem bọn họ giới thiệu tôi cảm thấy rất hồi hộp vì ai trong số họ đều đẹp hết.Nhưng vì Bảo tôi sẽ cố.

"Hi mọi người!Em tên là Châu Khả Ái học sinh lớp 10 chuyên tự nhiên.Đến với cuộc thi này em không mong là mình sẽ đạt giải.Em chỉ muốn góp vui cho buổi tối ngày hôm nay."Nói xong tôi bước xuống.

Đi xuống thì gặp bọn"phóng viên"trong câu lạc bộ"báo chí"của trường.Nghe chị Thẩm nói là câu lạc bộ này năm nào cũng đi săn tin về cuộc thi này để đăng lên trang chủ của nhà trường.Chị Thẩm còn nói tôi không cần lo chỉ cần nói những gì mình nghĩ thôi.

"Khả Ái,bạn có tự tin về về không."

"Ừm....mình đã nói lúc nãy rồi,mình không cần giải thưởng hay hoa khôi của trường mình chỉ muốn làm cho cuộc thi thêm phần vui thôi."Nói rồi tôi đi.

Bọn câu lạc bộ báo chí lại phỏng vấn nhỏ Nhi,chị Thẩm,....Đến phần thi tiếp theo là"Đi cat world"cái chuyện này mà cũng cho học sinh làm sao?Tôi thì có biết đi cat world đâu?Thôi,đành chịu vậy.Đến phần biểu diễn ai ai cũng diễn tốt,con nhỏ Nhi kia hình như là rành chuyện này hay sao mà đi hay dữ.May số báo danh của tôi là số 18 nên có thể nhìn mấy bạn đi sao mình bắt chước vậy.Đến phần của tôi,tôi đành ngậm ngùi mà đi.Không biết đi cat world gì gì đó,tôi đành đi bình thường vậy.Bước xuống thấy tụi báo chí của trường đang phỏng vấn nhỏ Nhi,nhỏ thấy tôi xuống thì nói cái gì mà cái giọng nhỏ chứa đầy khiêu khích.

P/S:Chap hơi pị dờ mong mọi người thông cảm và theo dõi truyện của em nha.Yêu mọi người nhiều nhiều nà.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Cá Cược Với Cha Khánh.

Sau khi được ban giám khảo bình chọn may có tôi vô chớ không là tôi chết.Tiết mục cuối cùng là"Trình diễn tài năng khiêu".Nghe đâu là mấy học sinh bầu chọn các tiết mục để tụi tôi bốc thăm và làm theo.Mà cũng lạ các tiết mục có tiết mục khó và dễ nhưng chỉ cho một ngày tập luyện thì sao mà hoàn thành đây?Vòng thi này quyết định nà.Tôi phải cố gắng hết sức vì con Nhi kia cũng lọt vô vòng cuối này,nhất định không thể mất Bảo được.Bây giờ là lúc tôi đi bốc thăm rồi."Ái,nếu có sự lựa chọn thì bạn thích chọn cái nào?"Úi má ơi,mấy thánh này làm giết cả mình.

"Ừm.....um....mình nhất định sẽ chọn cái nào mà dễ làm nhất."Tôi nói xong thì cười nhẹ.

"Trong những tiết mục này thì bạn sợ tiết mục nào nhất."Mấy người này hỏi ngu quá có ai cho tôi biết tiết mục có tên như thế nào đâu mà sợ.

"À.....mình nghe mấy bạn kia nói là trong này có tiết mục hát bài Quý nhỏ dễ thương,nhảy nè có cả biểu lộ cảm xúc nữa khó lắm."Tôi chỉ biết mỗi cái này vì tụi con Như bỏ phiếu mà.

"Mời bạn bốc."

Tôi cũng thần nhiên bốc lắm.Bỏ tay vô hộp và lấy ra một tờ giấy.Mở tờ giấy ra và tôi chết đứng luôn.Vì nó có tựa đề là"Hát:Quý nhỏ dễ thương.Nhảy:Tự chọn nhưng phải có sự tương đồng với bài hát và biểu lộ cảm xúc theo bài.".Thấy tôi đơ người tụi câu lạc bộ báo chí hỏi tôi bốc trúng cái gì.Tôi không trả lời mà giơ tờ giấy cho họ đọc.Đúng là bây giờ tôi mới hiểu được câu"Ghét của nào.Trời trao của đó.".Nghe đâu nhỏ Nhi thì bốc trúng là có tựa đề là"Nhảy:Bài Tự Chọn."còn chị Thẩm là"Hát một bài hát tự chế về người trong lòng bạn.".Ui cha chị Thẩm lần này chết chắc.Thôi không bàn cái gì nữa tôi đi về tập luyện.

Về đến nhà thì tôi lao đầu vô mà tập luyện.Biết tôi tập luyện cái gì không?Cái gọi luyện tập của tôi là"Ăn,ngủ,nghe nhạc bài mà tôi bốc trúng á và cuối cùng là chơi với nhóc Kun".

Sáng hôm sau,tôi rù tụi nhỏ Như đi chơi.Nói đi chơi chớ thật ra là tôi tính sổ cái dụ hôm qua.Tới nơi đã hẹn,tôi bắt đầu lôi cổ con Như à không là cả bọn chớ vô quán trà sữa ngồi.

"Hôm qua,mày đẹp ghê á."Nhỏ Như trầm trồ khen ngợi.

"Hôm qua phải công nhận là mày chơi ác ghê á."Tôi nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"?????"Trong đầu nhỏ hiện ra một tá dấu chấm hỏi.

"Ai cho mày đề nghị nhảy,hát,còn biểu lộ cảm xúc gì gì đó chi vậy?"

"Chuyện đó là tao chỉ viết ra chơi cho cả trường chọn thôi?Ai đề được vô thùng bốc thăm mà nằm đâu?"Nhỏ cười tỏ vẻ ngây thơ.

"Lúc tao nghe mày bỏ cái giấy đó vô thùng bốc thăm thì tao không có nói.Tao nghe cái nội dung của nó thì tao lạy trời lạy phật cho không trúng nó mà....."Nói chưa hết câu thì tôi thờ dài.

"Mây/Em/Ái trúng hả?"Cả ba đồng thanh.

"....."Không trả lời tôi gật đầu.

"Haha,gìờ anh mới hiểu cái câu"Ghét của nào.Trời trao của đó"rồi."Bảo cười hả hề.

"Mà bà làm cái đó chắc nhìn kinh khủng hả?"Cái tên Khánh dám chê cái tài năng của tui nè.

"Cược không?"Tôi lạnh lùng nói.

"Cược..."Khánh nói.

"Nếu tui thắng thì ông chịu gì cũng chịu."Tôi nói.

"Còn bà thua thì mặc cho tôi xử lý."Khánh nói.

Tôi và Khánh cá cược.Hihi,Khánh mới tới mà không biết chút tài nghệ nào của tôi mà bày đặt cá với chả cược.Lần này tôi cố gắng nghĩ ra nhiều cái để hành cái thằng cha này mới được.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Cuộc Thi Hoa Khôi(Tt)

Hôm nay là đêm thi cuối cùng của cuộc thi hoa khôi.Tôi thì đã chuẩn bị hết rồi.Hát thì quá dễ đối với tôi nhưng về cái phần nhảy và biểu lộ cảm xúc thì tôi chót.Cái bài này teen lắm nếu có nhảy hay biểu lộ cảm xúc thì như con nít à.Tôi thì là thanh thiếu niên rồi có thể nói là phụ huynh luôn á mà lại nhảy cái bài này ngại chết được.Con Như thì biểu diễn trước tôi,nhỏ nhảy mà đẹp lắm ba qua còn ăn mặc"sêch si"hũờ chơ làm cho mấy thằng con trai trong trường muốn nhập viện vì mất máu.Đến lượt tôi biểu diễn vì cái bài này teen mà nên tôi ăn mặc teen lắm cơ.Tôi diện cái váy yếm xòe màu hồng kết hợp với cái áo màu trắng,make up nhẹ,đôi giày búp bê màu hồng hơi cao,tóc thì búi cao kèm theo tóc mái bằng còn với cái kính không trông nữa nhìn tôi bây giờ dễ thương lắm Tôi bắt đầu tiết mục vừa hát vừa nhảy ba qua còn biểu lộ cảm xúc nữa chơ.Kết thúc tiết mục tôi cúi chào mọi người rồi chạy một mạch tới chỗ khác mà đứng.Nói thiệt chớ nhảy bài này xong tôi ngượng chết luôn."Làm tốt lắm nha,Ái."

"Chị Thắm không thi à?"Tôi nhìn chị Thắm.

"No,chị lát nữa à."Chị Thắm cười.

"Chế được không?"Tôi nhìn chị cười gian.

"Được."Chị vỗ ngực nói.

Đến phần thi của chị Thắm.Cả trường nhao nhao.Chị ấy bắt đầu hát,tiếng hát rất hay.Bây giờ đến phần trao giải rồi này.À quên chưa bỏ phiếu.Ngày mai mới có kết quả lận.Bây giờ chỉ trông chờ và mong chờ và ngày mai.Cái kết quả tôi không cần hoa khôi gì hết á nhưng mong cho con Nhi kia không được làm hoa khôi.

P/S:Dạo này chả hiểu vì sao viết truyện lại dở ẹt thế này.Chắc tại thi vô không được giải nên mới hết hứng viết huhu.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tôi Thắng Rồi....khánh Oì!

Hôm nay là thứ 2, thời tiết hôm nay mát mẻ trong lành, nhiệt độ hôm nay là 29 độ và hôm nay cũng chính là ngày công bố kết quả của cái cuộc thi hoa khôi kia. Tôi hí ha hí hửng đến trường. Vô trường, tôi gặp cảnh tượng chứng tai gai mắt là con Nhi dám tay chung tay với Bảo của tôi. Máu dồn lên tới não, tôi chịu không nổi rồi trời ơi Bảo sao anh dám phản bội tôi chứ. "Bảo?????" Tôi hét.

Bảo quay lại nhìn tôi, con Nhi kia cũng nhìn tôi cả trường cũng nhìn tôi. Ôi trời ơi, sao mà nhục thế này. Mặt tôi lúc này nóng ran chắc nó đỏ như quả gấc rồi đây. Bảo đi tới chỗ tôi, tôi thì vui lắm chứ nhưng ngặt một nỗi là nhỏ Nhi đáng ghét kia cũng theo.

"Ái, không như em nghĩ đâu?" Bảo năn nỉ tôi.

"Em tin anh mà?" Nhìn Bảo như vậy là bao nhiêu sự ghen tuông trong người tôi đều tan biến hết.

"Chị Ái này, chưa chắc anh Bảo thuộc về ai đâu? Chị đừng mừng vội kéo chuốc đau khổ vào thân?" Nhi khinh bỉ tôi nói.

"Chùng đó rồi hần tính em cũng đừng mừng vội?" Tôi mở lòng tốt mà nhắc nhở em ý.

"Chị...." Nhỏ Nhi đứng hòng.

Tôi cũng không hơi đâu mà đi nói chuyện với cái loại người trơ trẽn mặt dày như nhỏ nên cáo lui đi đến lớp lấy ghế ngồi chào cờ cho rồi. Hình như là hôm nay sẽ thông báo kết quả cuộc thi hoa khôi thì phải.

"Hôm nay nhà trường sẽ thông báo kết quả của cuộc thi hoa khôi năm nay. Bỗng gương mặt sáng giá của trường khi cô đọc tên thì lên nha?" Cô Hòa môn Âm nhạc nói.

Nghe tới vụ này cả trường thì nhao nhao, ồn ào chết được. Mấy năm trước thì tôi chả thèm quan tâm chi ba cái vụ này nhưng năm nay tôi là thí sinh dự thi nên trong lòng rất hồi hộp.

"Mời em Phan Ngọc Trúc Ly lớp 12B1, em Nguyễn Thị Hồng Thắm lớp 11 chuyên tự nhiên, em Châu Khả Ái lớp 10 chuyên tự nhiên và em Phạm Hoàng Nhi lớp 9A5." Cô Hòa nói.

Phù cũng rất vui là có tên tôi mà cũng đáng buồn là có nhỏ Nhi kia. Nghe đâu em Mai lớp 8 chuyên xã hội cũng dễ thương và hát hay nữa mà sao ban tổ chức lại không chọn em ý ta?

Cả bốn người bước lên và nhìn mặt ai cũng hồi hộp tôi thì không ngoại lệ chỉ có mình nhỏ Nhi kia là cái mặt tỉnh bơ à. Chả nhẽ em nó nghĩ em nó sẽ là người chiến thắng sao? Mơ mộng lắm rồi.

"Thí sinh được lượt bình chọn nhiều nhất là em Khả Ái. Thí sinh được yêu mến nhất là em Trúc Ly. Thí sinh nỗ lực nhất là em Hoàng Nhi. Và Á quân của cuộc thi hoa khôi năm nay thuộc về em Hồng Thắm. Còn quán quân thuộc về em....." Trời ơi, cô Hòa ơi là cô Hòa cô nói hăng ra luôn đi cứ nhưng vậy có ngày con bị đứng tim mà chết quá.

"Quán quân năm nay thuộc về bạn Khả Ái lớp 10 chuyên tự nhiên."

"Chúc mừng em nha, Ái!" Chị Thắm nói.

"Em thắng....em thắng rồi..." Tôi nhìn chị Thắm cười thật tươi và ôm chị vào lòng.

Thầy hiệu trưởng trao bằng khen của cuộc thi này cho các thí sinh. Lúc đi xuống tôi có nhìn mặt Nhi, mặt Nhi lúc này tức lắm ấy chứ. Tôi đi tới chỗ ngồi của mình và cũng là lúc hết tiết chào cờ. Khánh và Bảo lại chỗ tôi.

"Khánh ơi, tôi thắng rồi nhá?" Tôi nói Khánh.

"Biết rồi." Khánh nói.

Haizz, nói xong câu đó thì cả hai về lớp luôn. Tôi và Như nhìn hai người họ vào lớp rồi cả hai cũng vào lớp luôn. Ngu gì mà ở ngoài này cho ông thầy giám thị túm đầu lên viết bản kiểm điểm về tội cúp tiết chớ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Ra về thì tại tôi đi chơi. Cả đám quyết định tới khu vui chơi Thỏ Trắng chơi. Lần này chơi xả láng luôn vì Khánh là người trả tiền. Chơi một hồi lâu thì trời cũng về chiều rồi thôi thì chơi tới tối rồi về vậy. "Này, vô nhà ma chơi đi?" Tôi đưa ra ý kiến.

"OK." Cả bọn đồng thanh.

Vì tôi là người đưa ra ý kiến nên cả bọn bắt tôi trả tiền về. Đáng lẽ ra là Khánh là người phải trả nhưng tôi không hiểu tại sao cả bọn lại bảo tôi trả tiền nữa. Haizz, vì lý tưởng chơi là chính của tôi nên đành lấy tiền trả vậy. Vào nhà ma rồi tôi mới hiểu ra tại sao mà tôi lại bị ép trả tiền về rồi. Lý do củ chuối lắm cả bọn hơi sợ mà nên mới đồng tình chung một ý kiến "Ái rù Ái trả tiền".

"Haizz, cái nhà mà gì mà chả có ghê gì hết là sao?" Tôi chán nản nói.

"Cái....cái gì mà mà không ghê?" Như run rẩy nói.

"Ma gì vậy trời. Chả giống trong phim ma Thái Lan chút nào?" Tôi chỉ về con ma phía trước nói.

"Em nói vậy sao được. Phim ma Thái Lan thì người ta chỉnh sửa hay làm gì đó nó mới ghê như vậy chứ? Còn đây là người giả ma thì làm sao ghê được?" Bảo cốc vào đầu tôi một cái rồi đau luôn.

"Ái đau....." Tôi ôm đầu nói.

"Chuuuuuu.....quánnnnnnn oiiiiiii? Lámmmmmm onnn bánnnnn choooooo tôiiii bầuuuuuuu sữaaaa?"

"Khánh ơi, ghê quá huhu." Như nhìn thấy con ma đang tiến về phía cả bọn nên khóc lên.

"Ra ra đi Ái." Bảo nói.

"Ra gì mà ra chứ? Con ma gì đầu mà ít máu thế. Đáng nhẽ phải nhiều máu này tóc dài lê phê để cho nó đẹp chứ." Tôi bình luận.

Tôi vừa mới nói hết câu thì đã bị Bảo lôi đầu ra ngoài và Khánh với Như cũng vậy. Ra xong thì tôi bị Bảo chửi một trận vì trời đã nhá nhem tối mà còn vô nhà ma chơi. Tôi cũng uất ức lắm chứ ại bảo tôi rù mà mọi người cũng vô chi. Không thèm nói chuyện với mọi người tôi đi về chơi với nhóc Kun còn sướng hơn mà cũng tội cho nhóc Kun lắm dạo này tôi chả thèm để ý tới nhóc chắc nhóc sẽ trách con mẹ của nhóc không thèm thương nhóc hay sao mà không để ý tới nhóc.

Về nhà tôi nhìn thấy nhóc Kun đang chơi vui vẻ với di Mai và tất nhiên cạnh nhóc Kun vẫn có cái trống lắc đó. Nhìn thấy tôi nhóc kêu lên chắc là đòi bế nên tôi bế nhóc lên.

"Di này hôm nay Kun ngủ với con nhá?" Tôi nói.

"Ừm...." Nói rồi di Mai lên phòng.

Tôi nhìn di lên phòng rồi cũng bế nhóc Kun đi lên phòng thay đồ rồi ngủ. Nhìn nhóc Kun tôi lại thấy nó có gì đó rất giống với một người nha. Từ cái mũi tới con mắt khuôn mặt thì nhìn quen ghê lắm nhưng tôi chả tài nào nhớ ra chắc tại nó giống thằng cha sở khanh của nó.

****Thông Báo****

Xin chào mọi người em là July bạn thân chí thân của Ruby tác giả bộ truyện này. Em từ này và về sau sẽ là tác giả của bộ truyện này. Em sẽ lấy tên Ruby luôn nha. Vì lý do hối hận vì hành vi bất chước truyện "Nhật Ký Làm Mẹ Tuổi 17" nó đẹp luôn. Em thấy truyện cũng được nên em hỏi nó viết cho hết luôn thì nó cho phép. Em cũng tức vì cái dụ bất chước truyện người khác của nó lắm nhưng thấy truyện này nó tâm huyết lắm nên giúp nó viết cho hết luôn.....truyện này sẽ được em edit lại truyện "Nhật Ký Làm Mẹ Tuổi 17" nha. Và em mong mọi người hãy bỏ qua cho hành động đó của nó nhá^_^. Mong mọi người ủng hộ nha, em thì đã viết mấy chap trước đó không biết có hay không nhưng mọi người ủng hộ nha còn có ức chế dụ gì hay ném gạch đá em xin chịu hết em cũng dễ tính lắm mà có ném gạch đá nhớ ném cho em xi măng nói chung là dụng cụ vật liệu xây dựng nha để em xây thành cái nhà ở luôn.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

-----Sáng Hôm Sau-----Haizz,lại đi học?Hôm nay đi Mai chờ tôi đi học mà cũng lâu rồi hai đi cháu mới đi chung với nhau....Đưa tôi lên trường thì đi lại đến công ty để làm việc vì mấy tháng nay đi Mai nghỉ ở nhà chăm nhóc Kun của tôi nên công ty hiện nay không ổn định cho lắm.Còn mọi người có thắc mắc tại sao đi tôi đi làm còn nhóc Kun thì sao không?Vì đơn giản là nhóc có cô người chăm coi rồi.Tôi rài bước đi vào lớp thì gặp ngay con nhỏ Nhi....Haizz,ngày nào nhỏ không chặn tôi là ăn cơm không ngon ngủ không yên thì phải.

"Tôi có chuyện muốn nói với chị?"Nhỏ Nhi vênh mặt nói.

"Hình như là em không gặp chị là ăn không ngon ngủ không yên thì phải???"Tôi nói.

"Cái gì mà ăn không ngon ngủ không yên chứ?"Nhi chau mày.Ai nha,nhìn cái bản mặt của nhỏ là tôi biết ngay không hiểu rồi....Đứng là.....đần có đào tạo mà.

"Thôi có chuyện gì nói lẹ đi.....Ở đây với em hồi lâu thì chị lấy bệnh ngu si từ chi chậm phát triển của em á?"Tôi lắc đầu ngán ngán.

"Chị...."Nhỏ cứng họng.Haizz....tội con nhỏ lần nào nói chuyện với tôi đều bị cứng họng.

"Có nói không thì bảo?"Tôi gồng giọng.

"Ra hồ bơi đi!"

Thế là tôi đành theo nhỏ ra hồ tập bơi của trường.Đáng lý ra là tôi chả muốn đi với nhỏ Nhi đáng ghét này đâu....chỉ tại tôi sợ nhỏ không nói chuyện hay gây sự với tôi lại ăn không ngon ngủ không yên nên mới rù lòng từ bi để cho hôm nay nhỏ có thể ăn ngon,ngủ yên mà với lại hôm nay đi học khá là sớm nên chắc mấy thánh kia vẫn chưa tới đâu.

"Nói gì nói lẹ cho chị nha em..."Tôi nói.

"Chị không được lại gần anh Bảo nữa?"Nhỏ bá đạo mà tuyên bố.

"Ồ hay.....dụ này chị mới nghe nà nhoa!!!Bảo là bạn trai của chị thì mắc mớ gì mà cấm chị chứ?"Tôi cứ tiếp tục thản nhiên mà nói.

"Chị mà còn lại gần anh Bảo nữa thì đừng có trách tôi?"Nhỏ.

"Chị Ái của em thích thì cứ lại gần anh Bảo của em đấy mà em nói cái gì mà đừng trách chứ???Hừm.....tính kiêu băng đảng của em quánh chị à???Ồi....chị sợ quá à*giả vờ sợ hãi*nhưng không sao lâu lâu quánh lộn thì càng tốt....."Tôi nói.

Nhỏ Nhi cúi mặt xuống,khỏi nhìn tôi cũng biết nhỏ đang tức hằm hằm.Bỗng nhiên nhỏ giơ tay lên và"tát"tôi một cái rõ đau nha nhưng không sao tôi có thể chịu đau mà.Năm đầu tay đã bắt đầu hiện rõ lên trên khuôn mặt của tôi.

"Cũng đau đó nhì?"Tôi nhếch mép lấy tay xoa xoa chỗ mà Nhi tát.

"Hừ...."Nhỏ cười khinh bỉ.

"CHÁT...."Đã muốn im lặng cho yên chuyện rồi mà với lại tôi lớn hơn nhỏ một khóa mà lại đánh nhỏ thì chả ra thể thống gì với lại một cùng là một học sinh khá là ưu tú của trường nữa chứ.Mang tiếng là đàn chị mà lại đi đánh đàn em thì tôi cũng chả muốn một tí tẹo nào cả mà nhỏ lại khinh bỉ tôi một cái rõ nhục mà.....Nhi lấy tay che đi khuôn mặt đang in năm ngón tay đỏ hằn trên làn da của nhỏ.....Hừ.....cho chưa.

"Chị dám tát tôi?"Nhỏ nói.

"Ừa...cô là cái gì mà tôi không dám tát chứ??Là bà nội tôi à?"Tôi hỏi.

Đúng lúc đó thì Bảo đang ra sân sau cũng gần với hồ bơi nữa chứ nhưng ngặt một nỗi là không để ý tới.Nhỏ thấy Bảo liền vờ té xuống hồ nhằm gây chú ý với Bảo....Còn tôi,tôi nhìn nhỏ té xuống đó mà mặt mà tái méc sợ nhỏ bị gì nên nhảy xuống cứu.Bảo thấy nhỏ té xuống hồ và tôi cũng xuống theo nên cũng đã đi lại để coi tình hình.Tôi bơi lại chỗ nhỏ tính cứu nhỏ thì bị nhỏ nhận đầu xuống nước vì nhỏ chắc rằng với góc nhìn của Bảo chắc chắn sẽ không hề thấy được nhỏ nhận đầu tôi xuống nước. Vù vù trong cái hồ nước lớn không phải tôi sợ hãi gì đâu mà là ở trong nước có rất ít không khí nên tôi thấy rất khó thở.Tôi vùng vẫy chỉ mong có thể hít được một ngụm không khí cho đã chớ để như thế này thì lồng ngực tôi đau lắm.Bỗng nhiên chân tôi cứng lại không thể của động được nữa.....chuột rút đúng rồi tôi bị chuột rút rồi."Bảo ơi cứu em với.....em khó thở và lồng ngực em đau lắm anh ạ....."lúc này đây đó là dòng suy nghĩ mà tôi có thể nghĩ ra bây giờ.Bảo tới và nhảy xuống hồ bơi....quả thật thời gian mà Bảo tới chỗ chúng tôi thì cũng chả lâu là mấy có thể nói là nhanh lắm luôn ý nhưng tại sao nó lại lâu khi đối với tôi nhì?Chắc vì nó chỉ trôi qua thật chậm với tôi thôi ha?

-----Bệnh Viện-----

Một bóng đen vô tận không nhìn thấy một chút ánh sáng nào và chỉ có một mình tôi đứng lẻ loi ở đó.....Lạnh lẽo.....cái nơi đen tối này đúng thật là lạnh lẽo mà.Chà nhẽ đây là nơi mà ai chết rồi mới có thể tới hay sao?Chẳng lẽ tôi đã chết hay sao?Không.....tôi không thể chết được,tôi phải sống để tìm cha của Kun,phải sống để nhìn thấy Kun-đứa con mà tôi đã lỡ đại cả một tuổi trắng tròn của mình và rất mực thương yêu,phải sống để cùng Bảo đi suốt cuộc đời chứ nói chung tôi phải sống.....phải sống cho bằng được.Tôi không muốn chết vì tôi còn có rất nhiều điều tôi chưa làm được và hiện đang rất muốn làm.....Ông trời...tôi van xin ông mà nếu ông muốn tôi đi thì ông hãy cho tôi thực hiện hết các nguyện vọng mà bây giờ đây tôi rất muốn thực hiện.Thực hiện xong ông có thể đem tôi đi bất cứ lúc nào cũng được tôi không nói gì hết nhưng.....câu xin ông hãy để tôi sống.....ra đi như thế này tôi.....tôi thực sự không cam lòng...thực sự rất oan uổng.....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Làm Mẹ Khi Mới 15 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.